

(อม.๒๙)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒ / ๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒ / ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๙ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายวัฒนา อิศวเหม	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องความว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตามลำดับ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ พระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๓๔ รวมถึงการเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อพิจารณา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการของกรมหรือกระทรวงอื่นใดทั้งที่อยู่ในและนอกกำกับดูแลของจำเลยได้ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการได้ประกาศกำหนดให้ที่ดินชายฝั่งทะเลตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนยาวนับตั้งแต่คั่นมูลดินที่คลองบางปิ้ง ตำบลเมือง อำเภอสุมทรีปราการ ไปตามคั่นมูลดินกั้นน้ำเค็มซึ่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานชุดไวจนจดคลองสีลัง ตำบลบางเหี้ย สุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ ติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนกว้างมีอาณาเขตตั้งแต่คั่นมูลดินลงไปจดทะเล คือภายในบริเวณตั้งแต่ปากอ่าวทิศตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา ตลอดไปตามชายทะเลจนถึงคลองสีลังสุดเขตจังหวัดสมุทรปราการเชื่อมต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ดินภายในบริเวณที่กล่าวนี้หวงห้ามไว้สำหรับใช้เพาะปลูกปล่อยห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับจองหรือถือกรรมสิทธิ์ด้วยประการใดๆ โดยพลการ อันเป็นการขัดขวางต่อความประสงค์ของราชการเป็นอันขาด เว้นแต่ผู้มีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้วก่อนวันประกาศส่วนเขตหวงห้ามนี้ ที่ดินในบริเวณตามประกาศดังกล่าวจึงเป็นที่สงวนหวงห้ามโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้ใดไม่สามารถครอบครองได้ ทั้งได้ประกาศดังกล่าวให้ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ทราบและจำเลยได้ทราบแล้ว เมื่อระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เวลากลางวันถึงวันที่

๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกันมาตลอด จำเลยขณะดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจในตำแหน่งดังกล่าวโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยจำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากราษฎรผู้มีชื่อจำนวนหลายรายที่ครอบครองที่ดินในท้องที่ตำบลบางเหี้ย (คลองด่าน) อำเภอบางเหี้ย (บางบ่อ) จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนหลายแปลงเนื้อที่รวมประมาณ ๑,๙๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐที่มีประกาศหวงห้ามให้เป็นที่เพาะยะมูลฝอยดังกล่าวและเป็นที่ดินสาธารณะ ที่ดินบางแปลงที่มีเขตที่ดินจดจำนองสาธารณะและถนนสาธารณะ ในนามบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่มีบริษัท นอร์ทเทิร์น ริชชอส จำกัด ที่จำเลยถือหุ้นอยู่ด้วย ทั้งที่ราษฎรไม่เต็มใจขายที่ดินให้ เพื่อให้ได้ที่ดินตามที่ต้องการ หากผู้ใดไม่ยินยอมตกลงขายที่ดินให้ก็ใช้วิธีการรวบรวมที่ดินโดยรอบเพื่อให้ที่ดินของผู้ไม่ยอมขายเป็นที่ไม่มีทางออก (ที่ตาบอด) บางรายที่ไม่ยอมขายก็ใช้วิธีออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทับ จนราษฎรจำต้องขายที่ดินแก่จำเลยกับพวกและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ดังกล่าว แล้วจำเลยกับพวกดำเนินการออกโฉนดที่ดินที่ชื่อมาจากราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเป็นโฉนดที่ดิน ๕ แปลง โดยฝ่าฝืนระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และตามวันเวลาดังกล่าวข้างต้นจนถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวันต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยใช้อำนาจในตำแหน่งดังกล่าวโดยมิชอบ ข่มขืนใจ จู่ใจและเป็นผู้ใช้ด้วยการก่อ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน

หรืออุยงส่งเสริม หรือกระทำโดยวิธีอื่นใดให้นายสมมาตร ดลมินทร์ ตำแหน่ง
เจ้าพนักงานที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวณัฐ
โณมจังหวัด ตำแหน่งช่างรังวัด ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุภวรรณรัตน์
ตำแหน่งนายช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด นายพรชัย ดิสกุล ตำแหน่ง
นายช่างรังวัด ๔ นายคมชิต วิชญะเดชา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ทำหน้าที่
หัวหน้าฝ่ายทะเบียน นายวิชัย ฉ่างทองคำ ตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่
หัวหน้างานหนังสือสำคัญ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี
นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และ
นายณรงค์ ยอดศิริจินดา ตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัด
สมุทรปราการ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด โดยปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต
กล่าวคือ การดำเนินการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจำเลยได้ดำเนินการให้มีการซื้อกล้อง
สำรวจและประมวลผลซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรังวัดที่ดินเพื่อใช้ในการรังวัดที่ดินให้
รวดเร็ว และบังคับ ชูเชิญ จูงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวออกโฉนดที่ดินให้แก่จำเลย
และพวกโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย จนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว
ดำเนินการออกโฉนดให้แก่จำเลยกับพวกจนแล้วเสร็จรวม ๕ แปลง ดังนี้ เมื่อวันที่
๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ
จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๓๘๐ ไร่ ๓ ตารางวา วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕

ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
เนื้อที่จำนวน ๔๘๘ ไร่ ๓ งาน ๑๓ ตารางวา วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ออก
โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
เนื้อที่จำนวน ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๙ ตารางวา วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ออก
โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่
จำนวน ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ออกโฉนดที่ดินเลขที่
๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๓๗๗ ไร่
๓ งาน ๗๖ ตารางวา ทำให้จำเลยกับพวกและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์
จำกัด ได้รับประโยชน์จากการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยมิชอบ จำเลยได้มอบ
พระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำแก่นายสมมาตร ตลมินทร์ นายพรชัย ดิสกุล และ
นายคมชิต วิชญะเดชา คนละ ๑ องค์เป็นการตอบแทน ทั้งนี้โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง
ดังกล่าวเป็นการออกโดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย กล่าวคือ นอกจากจะออกโฉนด
ทับที่สงวนหวงห้ามที่เขยยะมูลฝอยแล้ว โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ออกทับคลอง
สาธารณะคือคลองไม้จ้างและคลองตรง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกทับคลอง
สาธารณะคือคลองตาแซหรือคลองตาแซ คลองห้าง และคลองนางหงษ์ (สายเดิม)
ออกทับถนนสาธารณะ และออกโดยอาศัยหลักฐานครอบครองการรับรองการทำ
ประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออกโฉนด โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกทับคลอง
สาธารณะคือคลองทะเล ออกทับถนนสาธารณะ และออกโดยนำหลักฐานแสดงการ

ครอบครองการรับรองการทำประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกทับถนนสาธารณะ ออกโดยการนำหลักฐานแสดงการ ครอบครองการรับรองการทำประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก นำหลักฐานที่ดินเดิม ที่ออกเอกสารสิทธิไปแล้วมาออกซ้ำอีก และออกโดยเอาที่ดินที่ไม่มีหลักฐานรวมเข้า ไปด้วย โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกทับถนนสาธารณะ เหตุเกิดที่ตำบลคลอง ต่าน อำเภอบางบัว จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ และแขวง สวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างสอบสวนนายพรชัย ดิสกุล นำพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำ ๑ องค์ ซึ่ง ได้มาจากการที่จำเลยมอบให้เพื่อตอบแทนในการที่ตนได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบดังกล่าวมอบให้แก่พนักงานสอบสวนเป็นของกลาง พนักงานสอบสวน ได้ส่งมอบแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้ประกอบ คดีแล้ว จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๔๕๐๒/๒๕๔๙ ของศาลอาญา ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓, ๘๔, ๑๔๘, ๑๕๗ ริบพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำของกลาง และนับโทษ ของจำเลยต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๔๕๐๒/๒๕๔๙ ของศาลอาญา

จำเลยให้การปฏิเสธ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำเลยได้ ยื่นคำร้องขอให้ศาลชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมาย ๔ ประการ กล่าวคือ

๑. ฟ้องของโจทก์บรรยายไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔

๒. ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมเพราะช่วงเวลาที่โจทก์ฟ้องยาวนานถึง ๔ ปีเศษ จำเลยไม่อาจเข้าใจได้ว่าโจทก์ฟ้องกล่าวหาจำเลยใช้อำนาจหน้าที่ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งฟ้องของโจทก์ไม่ได้ระบุอำนาจหน้าที่โดยตรงของจำเลยด้วย

๓. ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความ

๔. จะต้องนำกฎหมายใดมาบังคับแก่จำเลย และศาลใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาจำเลย

สำหรับปัญหาที่ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยปัญหานี้ไปแล้วว่า คดีดังกล่าวนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อเท็จจริงตามสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานเพิ่มเติมของศาล คำให้การจำเลยและคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือของจำเลยสรุปความว่า เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ อำมาตย์เอก พระยาภักตยานวฒนวิศิษฏ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีประกาศหวงห้ามที่ดินบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ บริเวณ

ตั้งแต่ปากอ่าวทิศตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดไปตามชายทะเลถึงคลองสี่ล้งสุดเขต
จังหวัดสมุทรปราการเชื่อมติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไว้สำหรับ
ราชการทฤษฎะมูลฝอย ห้ามมิให้ผู้ใดจับจองหรือถือสิทธิโดยพลการ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีสิ่ง
สำคัญสำหรับที่ดินอยู่ก่อนแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๘๕ แผ่นที่ ๒๗๓๙ ต่อมาได้มี
พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ เพื่อนำที่ดินไปจัดแบ่งให้ผู้ที่
ได้ทำประโยชน์ในที่ดิน กับผู้ขอซึ่งอยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้
ในที่ดินนั้น ตามเอกสารหมาย จ.๘๕ แผ่นที่ ๒๗๘๗ ถึง ๒๗๙๐ หลังจากนั้นได้มี
ประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึง
อำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๔ ตามเอกสารหมาย จ.๘๕
แผ่นที่ ๒๗๘๑ ถึง ๒๗๘๖ ในปี ๒๔๘๙ ได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วย
การแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และ
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ และ
พระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ ให้แก่ราษฎร
พ.ศ. ๒๔๗๓ ซึ่งบังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๔ ซึ่ง
ประกาศและกฎหมายดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ที่โจทก์ฟ้องจำเลยนี้

อันเป็นที่ตั้งของโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ จำเลย ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามประกาศตั้งรัฐมนตรี เอกสารหมายเลข ล.๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่ง เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หลายฉบับ ตามเอกสารหมายเลข ล.๗ ถึง ล.๑๑ โดยมอบหมายให้จำเลยมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ กรมแรงงาน การเคหะแห่งชาติ และสำนักงานประกันสังคม ส่วนหน่วยงานอื่นของ กระทรวงมหาดไทยบางหน่วยงานรวมถึงกรมที่ดินนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอื่นมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้อง โดยคำสั่งทุกฉบับมีข้อความว่า ในกรณีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้ใดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยตามลำดับหมายเลขถัดไปในคำสั่งนั้น ๆ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ในกรณีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยลำดับท้ายสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยลำดับที่ ๑ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตามประกาศตั้งรัฐมนตรี เอกสารหมายเลข ล. ๓ และมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำ

สำนักนายกรัฐมนตรีสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี โดยให้จำเลยสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีสำหรับการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเอกสารหมายเลข ล. ๑๙ ถึง ล. ๒๑ เมื่อระหว่างปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๓ จำเลยได้กว้านซื้อที่ดินของราษฎรหมู่ที่ ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ในนามบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ซึ่งจำเลยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และเป็นกรรมการบริษัทตามบันทึกคำให้การผู้ถูกกล่าวหาซึ่งจำเลยให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข จ. ๙๕ โดยให้นายพร้อม แยมเม้ง อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ และนายอนุหรือเปีย โสตศรีทิพย์ อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๓ เป็นนายหน้าซื้อที่ดินจากราษฎร เป็นที่ดินซึ่งราษฎรครอบครองโดยมีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ราษฎรหลายรายยินยอมขายที่ดินให้จำเลย แต่ราษฎรหลายรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้จำเลย จำเลยรวบรวมซื้อที่ดินได้ทั้งหมด ๖๔ แปลง รวมเนื้อที่ ๑,๙๐๐ ไร่เศษ โดยแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ที่ซื้อมานั้นหลายฉบับระบุที่ดินเป็นที่เขยยะ หลายฉบับระบุจุดคลองตรง คลองไม้จ้าง หรือคลองจ้าง คลองตาแซ หรือคลองแซ คลองตาพูน คลองตาชุม คลองดอน คลองทะเล คลองกะโหลก หรือระบุคลองสาธารณะ สภาพของที่ดินเป็นที่ราษฎรใช้เลี้ยงกุ้ง ทำประมง เป็นป่าจาก ป่าแสม และป่าโกงกาง โดยจำเลยอ้างว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวอยู่ติดทะเล มีการกัดเซาะของน้ำทะเล ราษฎรต้องการขายที่ดินและจำเลยซื้อที่ดินไว้เพื่อรักษาฐานเสียงของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจำเลย

เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๑ นายรอยอิศราพร ชูตภา จดทะเบียนก่อตั้งบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการทำสนามกอล์ฟ และ ขยายบ้านจัดสรรในสนามกอล์ฟ มีผู้ถือหุ้นประกอบด้วยกลุ่มของนายรอยอิศราพร และ กลุ่มของนายสุบิน ปิ่นขยัน ซึ่งเป็นนักการเมืองตามภาพถ่ายหนังสือรับรองเอกสารหมายเลข จ. ๑๒๔ โดยนายรอยอิศราพร และนางบุญศรี ปิ่นขยัน เป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งที่ดินที่ตำบลคลองด่านจากบริษัทเหมืองแร่ลานทอง จำกัด เนื้อที่ประมาณ ๙๐๐ ไร่ โดยไม่ได้ชำระราคาที่ดิน แต่ตีราคาที่ดิน เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับร้อยละ ๒๒ ของหุ้นทั้งหมดของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยจำเลยให้บริษัท นอร์ทเทิร์น รีซอส จำกัด เป็นเจ้าของหุ้นดังกล่าว ดังนั้น บริษัท นอร์ทเทิร์น รีซอส จำกัด จึงเป็นผู้ถือหุ้นบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ร้อยละ ๒๒ ของหุ้นทั้งหมด ต่อมาบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งที่ดินบริเวณ นั้นเพิ่มเติม โดยซื้อจากบริษัท มารีน่า อินเตอร์คลับ จำกัด กับบริษัท สหมารีน โปรดัคส์ จำกัด และซื้อเพิ่มเติมจากราษฎรอีกรวมประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งที่ดินดังกล่าวนี้ บริษัท สหมารีน โปรดัคส์ จำกัด เคยสอบถามเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดิน และได้รับแจ้งว่าบริเวณ ดังกล่าวเป็นที่ประกาศสงวนหวงห้ามเป็นที่ทิ้งขยะ ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้ ตามบันทึก คำให้การของนายหัสนัย กองแก้ว ซึ่งเคยเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท สหมารีน โปรดัคส์ จำกัด เบิกความต่อศาลยื่นคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๗ ต่อมาผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัท

เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ต้องการขายหุ้นนั้น จำเลยนำบริษัท นอร์ทเทิร์น รีซอส จำกัด (ปัจจุบันคือบริษัท นอร์ทเทิร์นออยล์ จำกัด) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของจำเลยซื้อหุ้นของบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ตามคำให้การของผู้ถูกล่าวหาซึ่งจำเลยให้การตามเอกสารหมาย จ. ๙๕ ขณะจำเลยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น นายทวี ชูทรัพย์ อธิบดีกรมที่ดินในขณะนั้นได้ให้นายสุรพงษ์ ไชยนิത്യ เจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองแขม ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตามรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยปฏิบัติงานตามที่จำเลยมอบหมายทั้งงานในหน้าที่ราชการและงานส่วนตัว นายสุรพงษ์เคยได้รับมอบหมายจากจำเลยให้ดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับการจดทะเบียนโอนที่ดินแทนบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยไปจดทะเบียนรับโอนที่ดินมีหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓, น.ส.๓ ก) และแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) ที่สำนักงานที่ดินอำเภอ บางบ่อ และเคยไปติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการออกโฉนดที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ให้จำเลย และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยอยู่ปฏิบัติงานประมาณ ๓ ปี นายกิตติชัย พิมพภรณ์ เจ้าหน้าที่กรมที่ดินตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียนเกษียณแล้วได้ไปทำงานให้จำเลยโดยการแนะนำของรองอธิบดีกรมที่ดินรายหนึ่ง ทำงานติดต่อประสานงานการออกโฉนดที่ดินที่ตำบลคลองด่านให้จำเลย โดยมีสถานที่ทำงานที่บ้านจำเลย แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีบ้านของจำเลย และมีบริษัทต่างๆ ของจำเลยตั้งอยู่ด้วย เมื่อเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม ๒๕๓๓

บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นำที่ดินที่ซื้อมานั้นไปยื่นคำขออนุญาตออกโฉนดที่ดิน ต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยมอบอำนาจให้นายกิติชัย เป็นผู้ดำเนินการขอรังวัดออกโฉนดที่ดิน มีนายไพศาล กาญจนประพันธ์ ทำหน้าที่ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายสมชัย แดงน้อย และนายชวรัฐ โฉมจังหวัด ช่างรังวัด ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุภวรรณรัตน์ ช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด นายสมพร พรหมพันธุ์ ช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่ช่างรังวัด นายคมชิต วิษณุเดชา เจ้าหน้าที่ บริหารงานที่ดิน ๖ และนายวีระวงศ์ สุวรรณวิช เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ทำหน้าที่ หัวหน้าฝ่ายทะเบียน นายวิจิตร พรหมนารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเมือง สมุทรปราการ ช่วยปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้างานหนังสือสำคัญ นายวิชัย ฉ่างทองคำ นักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานหนังสือสำคัญ นายวิชัย สิงห์สุวรรณ นักวิชาการ ที่ดิน ๓ ทำหน้าที่รับคำขอตระเบียนสิทธิและนิติกรรม เนื่องจากที่ดินดังกล่าวบางส่วน อยู่ติดทะเล มีการกัดเซาะของน้ำทะเลไปบ้างแล้ว จึงไม่มีแนวเขตที่แน่นอน ในเบื้องต้น ไม่สามารถทำการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินได้ นายสมพร พรหมพันธุ์ ได้แจ้งนายสมชัย แดงน้อย ให้ชักชวนนายพรชัย ดิสกุล ซึ่งเคยรับราชการที่กรมประมงและมีความเชี่ยวชาญ การรังวัดที่ดินที่น้ำท่วมถึงไปช่วยในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๓ กรมที่ดินมีคำสั่งให้นายพรชัยไปช่วยราชการเป็นการประจำที่สำนักงาน ที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และนายพรชัยได้รับมอบหมายจากนายสมชัยเป็น ผู้ทำการรังวัดที่ดินเพื่อออกโฉนดที่ดินตามที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นขอ

เป็นการรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยวิธีการเฉพาะรายโดยมีหลักฐานการครอบครองตามมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน นายพรชัยมีหน้าที่รังวัดทำ แผนที่พิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ ไร่สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกหนังสือสำคัญเกี่ยวกับที่ดิน ตรวจสอบและลงที่หมายรูปแผนที่ในระวาง โดยนายพรชัยทราบว่าที่ดินที่มีการยื่นขอรังวัดออกโฉนดที่ดินนั้น ผู้เกี่ยวข้องสั่งการคือจำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขณะนั้น คำขอออกโฉนดที่ดินทั้งหมดมีนายกิติชัยเป็นผู้รับมอบอำนาจยื่นคำขอและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการทำการรังวัด ลงลายมือชื่อรับรองการไร่สวนที่ดิน ให้ถ้อยคำในบันทึกการสอบสวนต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดินที่นำมาขอออกโฉนด และมีนายสุทัศน์ ธรรมรักจิต อดีตช่างรังวัดเป็นผู้ช่วยเหลือ นายกิติชัยนำชี้ปักหลักเขตที่ดิน และเป็นพยานในบันทึกถ้อยคำต่าง ๆ นายสุทัศน์ได้ไปทำการสำรวจแนวเขตที่ดินปักหลักมุมเขตด้วยหลักไม้ และจัดทำแผนที่ส่วนตัวเพื่อใช้ประกอบการนำชี้มุมเขตปักหลักเขตที่ดินในวันทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินด้วย ก่อนถึงกำหนดวันนัดรังวัดนายพรชัย นายกิติชัย และนายสุทัศน์ ไปดูสภาพที่ดินที่จะรังวัด พบว่าพื้นที่ที่ใส่ใต้ติดทะเล มีลักษณะเป็นดินเลน ป่าแสม และป่าโกงกาง ขึ้นอยู่ทั่วไป หากทำการรังวัดด้วยเครื่องมือของทางราชการมีอยู่ในขณะนั้นทำได้ยากและไม่สามารถรังวัดให้อยู่ในเกณฑ์ความถูกต้องตามระเบียบของกรมที่ดินได้ นายพรชัยจึงหารือกับนายสมชัยและนายอริยะซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายและหัวหน้ารังวัด และมีความเห็นว่า ควรให้ผู้ขอรังวัดออกโฉนดที่ดินจัดหาเครื่องมือที่มีคุณสมบัติวัตรระยะด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มีความละเอียดถูกต้องสูงเพื่อป้องกันความผิดพลาดด้านวิชาการ

ทำแผนที่ นายกิติชัยพานายพรชัยและนายสมชัยไปพบจำเลย จำเลยให้นายพรชัยเป็นผู้คัดเลือกกล้องสำรวจและประมวลผลที่มีประสิทธิภาพสูง โดยติดต่อซื้อจากบริษัท เอส. ดี. เอ็ม. จำกัด มีนายรัฐพงษ์ พงศ์ปฏิเมธ เป็นผู้จัดการ นายรัฐพงษ์นำกล้องสำรวจยี่ห้อ “ซอคเกีย” ไปสาธิตที่บ้านจำเลย แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมีนายพรชัยอยู่ด้วย จำเลยได้ซื้อกล้องสำรวจและประเมินผลจากบริษัท เอส.ดี.เอ็ม. จำกัด ๒ เครื่องพร้อมอุปกรณ์ ในราคาเครื่องละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และให้นายพรชัยนำไปใช้ในการรังวัดวางเส้นโครงการแผนที่ ปักหมุดหลักฐานแผนที่เพิ่มเติมจากเครื่องมือของกรมที่ดิน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ไม่ทันสมัยและประสิทธิภาพต่ำ จากนั้นทำการรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินและวัดระยะรอบแปลงจากหลักเขตถึงหลักเขตตามระเบียบกรมที่ดิน เมื่อนายพรชัยกับพวกทำการรังวัดภาคสนามเสร็จสิ้นแต่ละแปลงแล้ว ได้ตรวจสอบข้อมูลด้านวิชาการรังวัดทำแผนที่ รวมข้อมูลจัดทำแผนที่ หลักฐานการรังวัด หลักฐานการคำนวณเส้นหลักฐานแผนที่ใช้ในราชการ ทำรูปแผนที่ลงระวาง ตรวจสอบแนวเขตและแปลงที่ดินเพื่อรายงานในกรณีมีการทับลวดลาย เส้นประ และเส้นทึบในระวางแผนที่ตามระเบียบของกรมที่ดิน รวบรวมข้อมูลการไต่สวนเขตที่ดิน บันทึกถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย เขียนรายงานการรังวัดตามข้อมูลที่ปรากฏแต่ละแปลง จากนั้นก็ส่งให้ผู้ตรวจการคำนวณและลงที่หมายระวางแผนที่ เมื่อผู้ตรวจคำนวณลงนามรับรองว่าถูกต้องแล้วก็เสนอหัวหน้างานรังวัดคือนายอริยะ หากหัวหน้างานรังวัดตรวจระเบียบการรังวัดพบว่ายังมีข้อบกพร่องก็ส่งเรื่องให้นายพรชัยแก้ไขเป็นครั้ง ๆ ไป โดยนายสุทัศน์มอบแผนที่ซึ่งมีการ

ปักหลักหมุดตามแผนที่เรียบร้อยแล้วให้นายพรชัยด้วย และนายพรชัยให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษว่า ในการรังวัดนั้นพยานไม่ได้ตรวจสอบเอกสารสิทธิเดิมหรือแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงไปคอยระวังแนวเขตตามขั้นตอนของระเบียบกรมที่ดิน แต่พยานเขียนเอกสารบันทึกถ้อยคำของผู้ปกครองท้องที่ (ท.ด.๑๖) ตามคำอธิบายของนายกิติชัย ซึ่งเมื่อเขียนเสร็จแล้วนายกิติชัยจะนำไปให้ผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อ จากนั้นนายกิติชัยนำกลับมาให้ตนเขียนรายงานการทำรูปแผนที่ที่ใช้ออกโฉนด (ร.ว.๓.) เสนอหัวหน้าช่างรังวัดพิจารณาต่อไปตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๐๑ มีคำขอออกโฉนดที่ดินอีก ๒ คำขอรวมเนื้อที่ประมาณ ๔๐๐ ไร่ ซึ่งนายกิติชัยยื่นคำขอไว้แล้วนั้นเมื่อถึงกำหนดรังวัดนายพรชัยกับพวกเดินทางไปบริเวณที่ดิน ปรากฏว่าไม่สามารถนำชี้ปักหลักเขตที่ดินได้เพราะสภาพที่ดินถูกน้ำทะเลกัดเซาะเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นดินเลนเกือบทั้งหมด ไม่มีสภาพการครอบครองและทำประโยชน์ใด ๆ อยู่ นายพรชัยทำบันทึกเรื่องราวข้อเท็จจริงเสนอหัวหน้าช่างรังวัด และส่งเรื่องคืนการรังวัดทั้ง ๒ คำขอตามระเบียบของกรมที่ดิน ส่วนโฉนดที่ดิน ๓ แปลงนั้นเมื่อนายพรชัยทำการรังวัดสิ้นสุดหน้าที่ในครั้งที่ ๑ ตามที่นายกิติชัยและนายสุทัศน์ได้นำรังวัดปักหลักเขตไว้ คือเรื่องรังวัดออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ เมื่อนำรูปแผนที่ลงระวาง ปรากฏว่าทับแนวเขตทะเลทางด้านทิศใต้ในระวางเป็นเส้นทึบ ใต้เส้นทึบเขียนไว้ว่าที่ดินอ่อนชายทะเล นายพรชัยจึงรายงานข้อเท็จจริงเสนอไปตามขั้นตอน สำหรับที่ดินที่ติดทะเล นายพรชัยแจ้งนายกิติชัยและนายสุทัศน์ว่าไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้เต็มตามที่นำรังวัด

ไว้ ขอให้ตัดเส้นเขตทะเลออก นายกิติชัยไม่สามารถตัดสินใจได้ จึงให้นายพรชัยไปพบ
จำเลย นายพรชัยแจ้งจำเลยว่าจะไม่สามารถออกโฉนดตามหลักฐานการครอบครองเดิม
จะออกโฉนดที่ดินได้ไม่เกินเขตทะเลเท่านั้น จำเลยก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด และสั่งการให้
นายกิติชัยกับนายสุทัศน์ไปทำการรังวัดใหม่ ตัดส่วนที่ทับทะเลออก นายกิติชัยและ
นายสุทัศน์จึงนำหลักฐานที่ดินเดิมไปแบ่งแยกแล้วนำส่วนที่เหลือมาทำการรังวัดครั้งที่ ๒
การรังวัดครั้งนี้ทำให้จำนวนเนื้อที่ลดลงรวม ๘๕๙ ไร่ ๒ งาน ๔๑ ตารางวา นายพรชัย
จึงทำหลักฐานแผนที่ลงรูประวางใหม่ และเขียนรายงานเสนอหัวหน้างานตามระเบียบของ
กรมที่ดิน ระหว่างปี ๒๕๓๒ ถึง ๒๕๓๕ นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ดำรงตำแหน่ง
ปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับมอบอำนาจจากนายอำเภอบางบ่อให้มี
หน้าที่ไปร่วมในการรังวัดระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์กับตรวจพิจารณาว่า
ที่ดินที่ขอกออกโฉนดเป็นที่ดินหวงห้ามหรือที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ และตรวจพิจารณา
และรับรองสภาพของที่ดินที่ขอกออกโฉนดในฐานะผู้ปกครองท้องที่ ทั้งนี้ตามหนังสือ
ของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๗๔๘/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๙๗ เอกสารหมาย
ล. ๑๒๖ นายอำเภอในฐานะผู้ปกครองท้องที่มีหน้าที่ร่วมในการรังวัดระวางชี้แนวเขตดังกล่าว
นายเกรียงศักดิ์ได้ประสานกับนายณรงค์ ยอดศิริจินดา กำนันตำบลคลองด่านไปทำหน้าที่ชี้
แนวเขตที่สาธารณประโยชน์ นายเกรียงศักดิ์ นายณรงค์ และนายวงษ์ ชาญสมร
ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน ได้ร่วมลงลายมือชื่อรับรองแนวเขตและรับรองสภาพ
ที่ดินว่า ในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าวไม่ทับคลองหรือถนนสาธารณะ ที่ดินที่นำรังวัด

มีสภาพอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินได้ ซึ่งต่อมานายวงษ์ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ และให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๐ ว่า พยานไม่ได้ไปรังวัดระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ เนื่องจากนายสุทัศน์ซึ่งเป็นคนของจำเลยได้มาพูดขอร้องให้ลงชื่อรับรองเขตที่สาธารณประโยชน์ในการออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ครั้งแรกพยานไม่ยอมลงชื่อในเอกสารนั้น เนื่องจากไม่มีหนังสือแจ้งจากนายอำเภอบางบ่อให้ตนไประวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในการออกโฉนดที่ดิน นายสุทัศน์ได้บอกว่าจำเลยต้องการใช้ที่ดินดังกล่าว และมีนายเกรียงศักดิ์ ปลัดอำเภอบางบ่อกับนายณรงค์กำนันตำบลคลองด่านได้ไปตรวจสอบและลงลายมือในเอกสารดังกล่าวไว้แล้ว พยานจึงลงชื่อเป็นพยานในเอกสารระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวให้ นายสมชัย ช่างรังวัด ๖ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัดได้ตรวจสอบเรื่องราวและรายงานเกี่ยวกับการรังวัดแล้ว เห็นว่า เป็นไปตามขั้นตอนของการออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย ตามมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงได้ทำบันทึกเสนอเรื่องให้ฝ่ายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป นายสมชัยไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน แต่นายสุรพงษ์เคยไปพบนายสมชัยและแสดงตัวว่ารับราชการกรมที่ดิน และทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามจำเลย นายสุรพงษ์เคยนำเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ให้นายสมชัยดู และบอกว่าจำเลยซึ่งเป็นรัฐมนตรีฝากให้ช่วยดูแลด้วย นายสมชัยรับปากไว้ตามมรรยาทโดยไม่ได้รับสำเนาเอกสารไว้ นายสมชัยได้บันทึกทักท้วงและให้สอบสวนเพิ่มเติมเรื่องราวและรายงานการรังวัด (ร.ว.๓.) ของ

นายพรชัยหลายประการ เช่น เรื่องราวการรังวัดออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๕๖๕ นั้น ได้บันทึกเสนอเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ว่า น้ำทะเลท่วมถึงตามรายงานของช่างรังวัด จึงเห็นสมควรแจ้งนายอำเภอบางบ่อเพื่อออกไปตรวจสอบสภาพและอาณาเขตบริเวณที่ผู้ขอออกโฉนดที่ดิน และเรื่องราวการรังวัดออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๕๒๘ ได้บันทึกเสนอเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ว่า ตามรายงานของช่างรังวัดที่ดินบางแปลงน้ำท่วมถึงและออกโฉนดทับเส้นที่บในระวางเก่า จึงเห็นสมควรแจ้งนายอำเภอบางบ่อตรวจสอบสภาพและอาณาเขตที่ดินบริเวณที่ผู้ขอออกโฉนดที่ดินเอกสารหมาย ล.๑๖๑, ล.๑๕๗ และ ล.๑๖๐ ตามลำดับ จากการบันทึกรายงานดังกล่าวมีผลให้ต้องทำการรังวัดตรวจสอบที่ดินทั้ง ๓ แปลงใหม่ และออกโฉนดที่ดินได้เนื้อที่ลดลง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๗๑๙ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๓๗๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ลดลง ๓๔๑ ไร่ ๓ งาน ๑๔ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๕๖๐ ไร่ ๓ งาน ๗๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๙ ตารางวา ลดลง ๒๑๗ ไร่ ๔๑ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๕๔๘ ไร่ ๓ งาน ๔๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา ลดลง ๓๐๐ ไร่ ๒ งาน ๘๖ ตารางวา และการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวต้องล่าช้าออกไป ขณะจำเลยยังคงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยเคยเรียกนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ขณะนั้นไปพบที่บ้านจำเลย นายไพศาลกับภริยาไปบ้านจำเลย

ที่แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง จำเลยบอกนายไพศาลให้รีบออกโฉนดที่ดินให้เพราะต้องการใช้โฉนดที่ดิน หลังจากนั้นไม่นานจำเลยไปพบนายไพศาลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยผลักประตูห้องทำงานของนายไพศาลและพูดว่า “คุณไพศาล คุณพูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ผมเป็นรัฐมนตรีจะให้คุณดังก็ได้ จะให้คุณดับก็ได้” ตามบันทึกคำให้การของนายไพศาลเอกสารหมายเลข จ.๙๖ แล้วจำเลยกำชับนายไพศาลให้เร่งรีบออกโฉนดที่ดินให้ จำเลยเคยเดินทางไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และเรียกนายไพศาล นายสมชัย และนายพรชัยมาพบเพื่อให้เร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน และออกตามจำนวนเนื้อที่ตามหลักฐานที่ยื่นขอไว้ แม้สภาพความจริงที่ดินจะเป็นแนวทะเลแล้วก็ตาม นายไพศาลได้ลงนามออกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มมีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพียง ๒ แปลง คือโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ โดยลงนามวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ ตามลำดับ ส่วนอีก ๓ แปลง ไม่สามารถออกให้ได้เพราะน้ำทะเลขึ้นท่วมถึง และมีเนื้อที่มากกว่าหลักฐานเดิม นายไพศาลเคยไปตรวจสอบพื้นที่จริงด้วยตนเอง โดยให้เจ้าหน้าที่ปักไม้ที่มุมหลักเขตที่ดินแล้วใช้ผ้าแดงผูกให้เห็นเป็นที่สังเกต เมื่อน้ำทะเลขึ้นได้ท่วมเลยหลักเขตเข้ามาในที่ดินที่ขออนุญาตโฉนดที่ดินประมาณ ๑๐ เส้น หรือประมาณ ๔๐๐ เมตร นายไพศาลขอให้นายกิติชัยซึ่งเป็นตัวแทนผู้ขออนุญาตโฉนดที่ดินกันที่ดินดังกล่าว ออก แต่นายกิติชัยไม่ยินยอม อ้างว่ากรมเจ้าท่าได้รับรองแนวเขตทะเลแล้ว นายไพศาลไปพบนางเชอร์รี่ สือสิน ซึ่งเป็นผู้ตรวจราชการกรมที่ดินในขณะนั้น และเล่าเรื่องการออกโฉนด

ที่ดินดังกล่าวให้ฟัง นางเชอร์รี่ได้เดินทางไปตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้บันทึกตรวจสั่งงานในสมุดตรวจราชการโดยให้ส่งเรื่องการขออนุญาตที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน นายไพศาลสำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวรายงานไปยังกรมที่ดินและส่งเรื่องการออกโฉนดที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อนตามที่นางเชอร์รี่ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินสั่งการ ซึ่งสมุดตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และสำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวที่รายงานไปยังกรมที่ดินได้สูญหายไปแล้ว เมื่อจำเลยพ้นจากการเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว จำเลยเคยพูดคุยกับนายสมชัยว่า แม้ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้วก็ยังมิเพื่อนเป็นรัฐมนตรีอยู่ ให้เร่งรัดออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลงดังกล่าวให้ด้วย ต่อมานายสมชัยถูกย้ายไปรับราชการที่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข ๙๘ ว่า เป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่ และเป็นการถูกกลั่นแกล้งและลดชั้น ส่วนนายไพศาลถูกย้ายไปรับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี ซึ่งนายไพศาลให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช.ว่า แม้มีระดับตำแหน่งเท่าเดิม แต่ครอบครัวต้องเดือดร้อนเพราะนายไพศาลมีภุมิลาเนาอยู่กรุงเทพมหานคร สาเหตุที่ถูกย้ายเพราะตนไม่ยอมลงนามออกโฉนดที่ดินให้จำเลย นายไพศาลไปพบนายผัน จันทรปาน ซึ่งเป็นอธิบดีกรมที่ดินขณะนั้นเพื่อชี้แจงเหตุที่ไม่ยอมลงนามออกโฉนดที่ดินดังกล่าว นายผันบอกไม่ต้องชี้แจงเพราะทราบสาเหตุและเข้าใจเรื่องนี้ดีแล้ว นายไพศาลสอบถามเรื่องสาเหตุที่ถูก

ย้ายไปจังหวัดปัตตานี นายผันตอบว่า นายไพศาลย้ายไปดีแล้ว หากยังอยู่เกรงว่าจะได้รับอันตราย ตามบันทึกคำให้การของนายไพศาลตามเอกสารหมายเลข จ. ๙๖ เมื่อนายสมมาตรดลมิินทร์ ไปรับราชการเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ต่อจากนายไพศาล จำเลยได้ทวงกล้องสำรวจและประมวลผลคืนจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยไม่พอใจที่ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลงให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้นายเสนาะ เทียนทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมที่ดินทราบ ต่อมานายเสนาะบอกนายสมมาตรว่า ได้พูดฝากฝังนายสมมาตรกับจำเลยแล้ว ให้จำเลยช่วยดูแลเพราะนายสมมาตรเป็นน้อง เมื่อกลางปี ๒๕๓๖ ในช่วงมีการประชุมคณะกรรมการบริหารงบประมาณ จำเลยเป็นประธานคณะกรรมการบริหารงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้เรียกนายอนันต์ อนันตกุล ปลัดกระทรวงมหาดไทย และนายผันไปพบที่โรงแรมปรีนเซส แขวงหลานหลวง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย นายอนันต์เรียกให้นายสมมาตรไปพบและสอบถามเหตุที่ไม่ยอมออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลง ที่จำเลยขอออกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรชี้แจงจำเลยต่อหน้านายอนันต์ และนายผันว่า ที่ดินที่ยื่นขอออกโฉนดที่ดินนั้นมีบางส่วนน้ำทะเลท่วมถึงไม่สามารถออกโฉนดที่ดินล้าไปในทะเลได้ ถ้าออกโฉนดที่ดินโดยตัดส่วนที่ล้าเข้าไปในทะเลก็ทำได้ และจำเลยยอมรับตามที่นายสมมาตรชี้แจง ต่อมานายสมมาตรทราบ

จากเพื่อนข้าราชการกรมที่ดินว่า จำเลยในฐานะประธานกรรมการงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้จัดงบประมาณจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้กรมที่ดินจัดซื้ออกล้องสำรวจและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสูงโดยกรมที่ดินไม่ได้ขอตั้งงบประมาณส่วนนี้ไว้แต่อย่างใด หลังจากนายสมมาตรได้ชี้แจงข้อขัดข้องในการออกโฉนดที่ดินและจำเลยยอมรับตามที่ชี้แจงนั้นแล้ว นายสมมาตรสั่งการให้เจ้าหน้าที่รังวัดประสานกับผู้ออกโฉนดที่ดินฝ่ายจำเลยเพื่อทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินใหม่ ต่อมานายสมมาตรได้ลงนามออกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด อีก ๓ แปลง เป็นที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๕๐๒๔ เนื้อที่ ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๙ ตารางวา ลงนามวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เนื้อที่ ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา ลงนามวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เนื้อที่ ๓๗๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ลงนามวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ นายกิติชัยได้ประสานให้นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัยนำโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงไปมอบให้จำเลยที่บ้านจำเลยที่แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัยมอบโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงให้แก่จำเลยที่ห้องรับแขกในบ้านของจำเลย จำเลยได้มอบพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองให้นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัย คนละ ๑ องค์ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด อ้างว่าไม่สามารถดำเนินการสนามกอล์ฟได้ จึงขายที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวให้แก่บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด ในราคาไร่ละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมากิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี จำกัด ได้รับการพิจารณาให้ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำ

เสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการและได้เสนอขายที่ดินดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและรับโอนที่ดินทั้ง ๕ แปลง นายสมชาย โชติธรรมธรา เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ขณะนั้นได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการและได้ประชุมหารือกันหลายครั้ง โดยกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี เสนอขายที่ดินดังกล่าวแก่กรมควบคุมมลพิษราคาตารางวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่นายสมชายเห็นว่าเป็นที่ดินไม่มีทางออก ควรมีราคาไม่เกินตารางวาละ ๓,๐๐๐ บาท จึงได้บันทึกหักทวงไว้และไม่มีการตรวจรับที่ดินดังกล่าว แต่กรมควบคุมมลพิษได้จ่ายค่าที่ดินและค่าก่อสร้างระบบจัดการน้ำเสียให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี ไปบางส่วน เป็นเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว นายเฉลา ทิมทอง กับพวก ซึ่งเป็นราษฎรตำบลคลองด่านร้องเรียนว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงออกโดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ทับคลองและถนนสาธารณประโยชน์ ทับที่เทขยะของทางราชการ สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ตามเอกสารหมาย ล.๗๙ ตั้งกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีการทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีพลตำรวจโทนพดล สมบูรณ์ทรัพย์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขณะนั้นเป็นประธานมีพันตำรวจโทพงศ์อินทร์ อินทรขาว เป็นกรรมการด้วย พันตำรวจโทพงศ์อินทร์ตรวจพบว่าบริเวณหมู่ที่ ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อันเป็นที่ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวอยู่ในเขตประกาศกำหนดให้ที่ดินเป็นที่หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการเทขยะมูลฝอย โดยมี

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินบริเวณดังกล่าวคือ ประกาศผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ เป็นที่หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการทยยะมูลฝอย ต่อมา มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยให้แบ่งที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ขอซึ่งได้ทำประโยชน์ในที่ดิน กับผู้ขอที่อยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้ในที่ดินนั้น มีประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๔ และมีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๘๙ โดยให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินอำเภอ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๔ ซึ่งมีปัญหาทางปฏิบัติของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนมากที่ มท.๐๗๑๑/๑๐๑๔๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ที่ดินหวงห้ามดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ และหากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ ควรให้

กระทรวงการคลังหรือกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนการหวงห้าม หรือควรดำเนินการจัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร.๐๖๐๑/๑๐๙๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ว่า ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว โดยมีผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และกรมธนารักษ์ไปร่วมพิจารณาด้วย โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโต้แย้งกันว่าเคยแบ่งที่ดินให้ราษฎรหรือไม่ จึงมีความให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายร่วมกันโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นใหม่เสียชั้นหนึ่งก่อน เพราะอาจมีข้อยุติที่แตกต่างจากเดิม กระทรวงมหาดไทยรับทราบแล้วจึงได้แจ้งให้กรมที่ดิน และจังหวัดสมุทรปราการดำเนินการต่อไป ต่อมามีการประชุมและพิจารณาหลายครั้งโดยไม่มีการนำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๘๙ ขึ้นพิจารณา จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับที่ดินบริเวณนี้ โดยให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ส่วนผู้มีหนังสือแสดงสิทธิโดยชอบแล้ว ให้จังหวัดดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้ตามสิทธิที่เขามีอยู่ และที่ดินส่วนที่เหลือให้แบ่งให้ดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙ จังหวัดสมุทรปราการ มีหนังสือที่ ๐๐๒๐/๑๑๒๓๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ให้แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับที่ดินบริเวณดังกล่าวว่า กระทรวงมหาดไทยยกเลิกเขตสงวนหวงห้ามแล้ว และคณะรัฐมนตรี

มีมติเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ ดังกล่าวแล้ว จึงได้ยกเลิกการสั่งระงับการทำนิติกรรม
ที่ดินดังกล่าวและให้ดำเนินการให้แก่เจ้าของที่ดินตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ มกราคม
๒๕๓๑ เป็นเหตุให้เวลาต่อมาที่ดินบริเวณตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัด
สมุทรปราการ มีการทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินได้ พลตำรวจโทนพดลได้สั่งการให้พันตำรวจ-
โทพงศ์อินทร์ และกรรมการเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงและคุณภาพพื้นที่ทำการก่อสร้าง
โครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าว โดยมีราษฎรในพื้นที่เป็นผู้นำชี้ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า
คลองกะโหลกซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ อยู่ทางทิศเหนือ ตรงกับทางเข้าออกของ
โครงการจัดการน้ำเสีย ถูกถมเป็นถนน มีแนวลำคลองออกมาจากทางด้านทิศตะวันออกของ
ประตูทางเข้าโครงการขนานไปกับรั้วเขียวเข้าไปในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๗๗๖ ซึ่งมีสภาพถูก
ดินถมทับแล้วขาดเพื่อให้เป็นแนวลำคลอง คลองทะเลซึ่งอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่
๑๕๐๒๔ และ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินเพื่อก่อสร้างโครงการ คลองห่างซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดิน
เลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินปิดกั้นแนวลำคลองและปลูกต้นไม้เพื่ออำพราง คลองตาแซซึ่ง
อยู่ในโฉนดเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการปิดกั้นและถมคลองสภาพเริ่มต้นขึ้น คลองไม้จ้าง
ซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ มีการก่อสร้างทับแนวคลองและพบการปักรั้วแนว
โครงการรูก้ำแนวลำคลอง ต่อมาวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการตรวจสอบ
และสอบสวนดังกล่าวพร้อมผู้แทนของกรมที่ดิน กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรม
ธนารักษ์ และพนักงานสอบสวน กองปราบปรามได้ร่วมกันไปตรวจสถานที่ก่อสร้างโครงการ
จัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยตรวจสอบพิกัดตำแหน่งด้วย

เครื่องมือหาค่าพิกัดระบบด้วยการวัดสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อตรวจสอบแนวคลอง กะไหลก คลองห่าง คลองทะเล และคลองตาแซ มีนายชัยวัฒน์ นาวิภาพ ตำแหน่งวิศวกร รังวัด ๘ว. หัวหน้ากลุ่มสร้างและรับสัญญาณดาวเทียม สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ กรมที่ดิน ออกไปร่วมทำการตรวจสอบ โดยนายชัยวัฒน์ได้เตรียมแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๓๔ และปี ๒๕๔๔ พร้อมเครื่องมือหาค่าพิกัดด้วยการรับสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อ กำหนดแนวคลอง จากการตรวจสอบพบว่าพื้นที่บางส่วนยังคงสภาพเป็นคลอง จากการหา ค่าพิกัดด้วยสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในแผนที่รูปถ่าย ทางอากาศได้แนวคลองทั้ง ๔ สายพร้อมทั้งสอบถามจากชาวบ้านจึงทราบชื่อของคลอง ต่างๆ จากนั้นได้ลงค่าพิกัดกำหนดจุดไว้ คือคลองกะไหลกอยู่ระหว่างโนนที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ กับโนนที่ดินเลขที่ ๑๕๑๔๗ กำหนดจุดเอ. ๑ ถึง เอ.๖ คลองตาแซอยู่ใน โนนที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดค่าพิกัดจุดบี. ๑ ถึง บี. ๒๕ คลองห่างอยู่ในโนนที่ดิน เลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดค่าพิกัดจุด ซี. ๑ ถึง ซี. ๒๗ และคลองทะเลอยู่ระหว่างโนน ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ กับโนนที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ กำหนดค่าพิกัดจุดดี.๑ ถึง ดี.๒๒ ตาม รายละเอียดในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๔๔ โดยนายชัยวัฒน์ได้เบิกความต่อศาล และให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๓๗ และระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศที่ใช้ในการตรวจสอบของนายชัยวัฒน์ ตาม เอกสารหมาย จ.๙๓ รวม ๔ แผ่น นางกัลยกร กันตสุวรรณ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเคยรับราชการตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๘ว. ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้า

กลุ่มงานเพิกถอนโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ส่วนมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ให้เป็นคณะกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการให้ตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีการออกโฉนดที่ดินอันเป็นที่ตั้งโครงการดังกล่าวว่าชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ เมื่อนางกัลยกรตรวจจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระวางรูปถ่ายทางอากาศทั้งก่อนและหลังปีที่ยกโฉนดที่ดิน สารบบเรื่องราวการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขอยกโฉนดที่ดินและเรื่องราวการขอยกโฉนดที่ดิน ทะเบียนการครอบครองที่ดินของกรมที่ดินและสำนักงานที่ดินอำเภอบางบ่อ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ เรื่อง กำหนดที่ดินหวงห้ามไว้สำหรับใช้ในราชการเทขยะมูลฝอย พระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องอีกหลายฉบับ และความเห็นทางวิชาการของกรมที่ดินเกี่ยวกับที่เทขยะ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการพบว่า โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ออกโดยคลาดเคลื่อนมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย นอกจากนี้จากการตรวจสอบพบว่า ที่ดินที่มีการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวเป็นบริเวณที่มีประกาศเป็นที่เทขยะของทางราชการ ซึ่งเป็นที่หวงห้ามไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ แม้กรมที่ดินจะมีข้ออ้างว่ามีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ รองรับว่าที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอนสภาพ

การเป็นที่ทยอยไปแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาที่ต้องตรวจสอบว่าข้ออ้างตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ เพราะมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางป่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.๒๕๘๙ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๓๙ และเอกสารประกอบคำให้การหมายเลข จ.๘๘ รวม ๑๐๒ แผ่น กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือแจ้งรายงานการสอบสวนการออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง กรมที่ดินมีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๑๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งนายถวัลย์ ทิมาสาร นักวิชาการที่ดิน ๘ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญแสดงสิทธิที่ดิน สำนักมาตรฐานออกหนังสือสำคัญเป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อพิจารณากรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าว โดยกรมที่ดินมีคำสั่งเพื่อให้ประสานกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ และมีหน้าที่ช่วยเหลือในการสอบข้อเท็จจริงตามเอกสารสารบบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้น ตลอดจนให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน จากการตรวจสอบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินสรุปว่าโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงออกโดยฝ่าฝืนระเบียบและกฎหมายตามบันทึกคำให้การพยานเอกสารหมายเลข จ.๓๖ รวม ๔๐ แผ่น และเอกสารประกอบคำให้การหมายเลข จ.๙๐ รวม ๒๔ แผ่น และคำเบิกความต่อศาลของนายถวัลย์เมื่อ

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการขออนุญาตออกโฉนดที่ดิน บริเวณโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีนายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรม ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเป็นประธาน โดยให้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ออกโดยมิชอบหรือไม่ สมควรดำเนินการแก้ไขเพิกถอนอย่างไรหรือไม่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบ ใครบ้าง และควรดำเนินการทางวินัยและอาญาอย่างไรบ้าง นายชาญชัยและคณะกรรมการตาม คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๙๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ ร่วมกันตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจากหลักฐานเอกสารต่าง ๆ ของกรมที่ดินและของสำนักงานที่ดินจังหวัด สมุทรปราการ สาขาบางพลี เช่นสารบบโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ระวังแผนที่ ระวังรูป ถ่ายทางอากาศ ประวัติความเป็นมาของ “ทีเทขยะ” จังหวัดสมุทรปราการ และเอกสารอื่น ตลอดจนมีการต่อรูปเปรียบเทียบข้างเคียงของแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และหนังสือ รับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ทุกแปลงว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ จากการตรวจสอบ คณะกรรมการมีความเห็นว่า มีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบจำนวน ๔ แปลง คือ โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออก โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยมีการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะ ซึ่งผลการตรวจสอบ พบว่าเป็นการออกโดยมิชอบบางส่วน คณะกรรมการเห็นควรให้ดำเนินการแก้ไขโดยกันส่วน

ที่ออกโดยมิชอบออก สำหรับเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องพบว่ามีความผิดทางวินัยทั้งร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ซึ่งการตรวจสอบของคณะกรรมการชุดนี้เป็นเพียงการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้น มิได้ตรวจสอบเพื่อเอาผิดทางวินัยหรือทางอาญากับเจ้าหน้าที่ ตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ล.๑๕๕ รวม ๖๕ แผ่น ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งอีกหลายฉบับแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีนายประทีป เจริญพร ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน ขณะนั้นเป็นประธาน โดยอาศัยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามคำสั่งกรมที่ดินที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ซึ่งมีนายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรมเป็นประธานเป็นแนวทางในการตรวจสอบ พบว่ามีการออกโฉนดโดยมิชอบโดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาขอออกโฉนดที่ดินดังกล่าว และเป็นที่ดินที่ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย คือออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่ และเนื้อที่ด้วยการกันเขตที่ดินส่วนที่มีการออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ และแก้ไขเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งหมายเหตุในเอกสารเพื่อให้ข้อเท็จจริงถูกต้องตามความเป็นจริง นายวราวุธ วราภรณ์ ขณะดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมที่ดินได้ออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการและเลขานุการการสอบสวนตาม

มาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งผลการตรวจสอบการของคณะกรรมการชุดใหม่ ก็สอดคล้องกับชุดที่นายประทีปเป็นประธาน โดยเห็นว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลอง สาธารณะประโยชน์ และนำหลักฐานของที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง จึงมีความเห็นให้ แก่รูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่ด้วยการกันเขตที่มีการทับคลองสาธารณะออกและแก้ไข เรื่องราวการขออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย เมื่อสำนักมาตรฐานการ ออกหนังสือสำคัญได้ตรวจสอบการสอบสวนนี้แล้ว เห็นว่า แม้เป็นการแก้ไขโฉนดที่ดินโดย มิชอบบางส่วน แต่เมื่อได้จัดทำรูปแผนที่ต่อท้ายคำสั่งเพื่อแก้ไขแผนที่ เจ้าพนักงาน ที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี แจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากสภาพ พื้นที่เปลี่ยนแปลงไปมากจนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าออกโฉนดที่ดินทับคลอง สาธารณะประโยชน์เป็นจำนวนเนื้อที่เท่าใด และไม่สามารถชี้แนวเขตได้ ด้วยเหตุ เจ้าหน้าที่ยของกรมที่ดินไม่สามารถดำเนินการรังวัดกันเขตส่วนที่ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ ออกได้ ประกอบกับกระทรวงการคลังผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวส่งมอบโฉนดที่ดินคืนโดยไม่ คัดค้านเรื่องการแก้ไขดังกล่าว กรมที่ดินจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดทั้ง ๔ แปลงนั้น โดยก่อนมีคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดที่ดินนั้น นายวิษณุ เครืองาม ซึ่งเคยเป็นเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี และต่อมาเป็นรองนายกรัฐมนตรี ได้รับการรายงานข้อเท็จจริงปัญหาของกรณี โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ จากกรมที่ดินและจาก ส่วนราชการต่างๆหลายแห่งต่อเนื่องกัน นายวิษณุได้มีความเห็นให้กรมที่ดินดำเนินการ เพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกโดยมิชอบนั้นด้วย นายเฉลา ทิมทอง และราษฎรหมู่ที่ ๑๑ และ

๑๒ ตำบลคลองด่านได้ร้องเรียนเรื่องการทุจริตการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขต
ควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการต่อนายจรรยา ยังประกาศวุฒิสมาชิกจังหวัด
สมุทรปราการว่ามีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ วุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาและติดตามตรวจสอบโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษดังกล่าว โดย
พันเอกชินรัตน์ รัตนจิตเกษม รัชการการสังกัดกรมการสารวัตรทหารบกได้รับแต่งตั้งให้เป็น
ที่ปรึกษาคณะกรรมการดังกล่าว และทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการเพื่อ
รวบรวมเอกสารหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง จากการตรวจสอบพบว่า บริษัท เหมืองแร่ลาน-
ทอง จำกัด เป็นผู้รวบรวมที่ดินขายให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยบริษัท
ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด
แต่ได้ราคาที่ดินเป็นหุ้นของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ให้บริษัท นอร์ทเทอร์น
ริชชอส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของจำเลย ต่อมาบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ใช้
บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด ขายที่ดินให้แก่กรมควบคุมมลพิษโดย
กิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี เป็นคู่สัญญาก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุม
มลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและบริษัทต่างๆที่เป็นผู้ถือ
หุ้นบริษัทในโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวทั้งหมดแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มจัดหาที่ดิน
ซึ่งกรมที่ดินออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบและได้เพิกถอนโฉนดที่ดินไปแล้วกับกลุ่มก่อสร้าง
โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษดังกล่าว มีนายรอยอิศราพรถือหุ้นอยู่ทั้งสองกลุ่ม
คอยเชื่อมโยงบุคคลและบริษัทต่างๆ ซึ่งถือหุ้นอีกบริษัทหนึ่งไว้ด้วยกัน และมีนักการเมืองหลาย

รายเกี่ยวข้อ โดยมีความสัมพันธ์ถือหุ้นบริษัทต่างๆหลายบริษัทดำเนินการหากำไรร่วมกัน โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องถือหุ้นไว้กันนั้น มีอำนาจจัดการในอีกบริษัทหนึ่ง มีสิทธิออกเสียงในบริษัทเหล่านั้นและได้รับเงินปันผลจากการดำเนินการของบริษัทเหล่านั้น ความสัมพันธ์ปรากฏตามเอกสารหมาย พ.๑ นายสมนึก รับทอง ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมควบคุมมลพิษได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่ปรึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาปัญหาด้านกฎหมายของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและติดตาม ตรวจสอบโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษดังกล่าวเห็นว่า ข้อกล่าวหาเรื่องนี้มีมูล ตามที่นายเจลา กับพวกร้องเรียน วุฒิสภาจึงมีความเห็นให้ส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป โดยกรมที่ดินได้แจ้งเรื่องเพิกถอน โฉนดที่ดินทั้ง ๔ แปลงให้กระทรวงการคลังในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ทราบแล้ว นายอภิชาต ชวเจริญพันธ์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการแก่งิการ ร่วมคำ เอ็น วี พี เอส เค จี บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และผู้เกี่ยวข้องข้อหาร่วมกันนำโฉนดที่ดินที่ออกโดยมิชอบไป หลอกหลวงขายให้แก่กรมควบคุมมลพิษ ระหว่างการสอบสวนนายพรชัยได้นำพระเครื่องผง สุกพรรณเยี่ยมทองคำ จำนวน ๑ องค์ ซึ่งจำเลยมอบให้มอบแก่พนักงานสอบสวนส่งมอบ แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว ตามพยานวัตถุหมาย วจ.๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวน แล้วมีมติว่า การกระทำของจำเลยมีมูลความผิดอาญา จึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้อง จำเลยต่อศาลนี้ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง

ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรออกโฉนดที่ดินดังกล่าวพนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดได้ยื่นฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญาแล้ว จำเลยได้ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยให้การปฏิเสธ ตามคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๙๕ รวม ๘๘๗ แผ่น

สำหรับประเด็นปัญหาที่ว่า ฟ้องของโจทก์ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ ครอบคลุมหรือไม่วกับฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่นั้น จะพิจารณาปัญหาทั้งสองไปในคราวเดียวกัน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้” เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ จึงต้องพิจารณาตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๔๓ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดว่า “ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ และต้องมีข้อความเป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องการร้ายวณผิดปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดพร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจนพอที่จะ

ดำเนินกระบวนการพิจารณาได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้” พิศาระห์คำฟ้องของโจทก์โดยตลอด แล้วเห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ในข้อ ๑ โจทก์ได้บรรยายอย่างชัดเจนว่า เมื่อระหว่าง วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยการกระทรวงมหาดไทย และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ.ศ.๒๕๔๒ และฟ้องยังได้บรรยายอำนาจหน้าที่ของจำเลยว่า จำเลยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ และตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๓๔ และยังได้บรรยายว่าจำเลยมีอำนาจที่จะเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อพิจารณา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการงานของกรมหรือของกระทรวงอื่นใดที่อยู่ในและนอก กำกับดูแลของจำเลย เพื่อแสดงให้เห็นขอบเขตอำนาจตามตำแหน่งของจำเลย และเมื่ออ่าน คำฟ้องข้อ ๒ และข้อ ๓ ประกอบกันก็ได้ใจความชัดเจนว่า ได้มีการออกโฉนดที่ดินที่เป็น ที่พิพาทในคดีนี้โดยผิดระเบียบและไม่ชอบด้วยกฎหมายรวม ๕ แปลง คือโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองदान อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีรายละเอียดเนื้อที่แต่ละแปลงว่ามีจำนวนเท่าใด และยังได้ บรรยายว่าที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโฉนดทั้ง ๕ แปลงนั้นนอกจากจะเป็นที่หวงห้ามกันไว้

สำหรับใช้ในราชการทยยะมูลฝอย ตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ พร้อมแนบคำสั่งดังกล่าวมาพร้อมกับคำฟ้องแล้ว ยังได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนว่าที่ดินแต่ละแปลงได้ออกโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างไร กล่าวคือโจทก์ได้บรรยายฟ้องว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้นเป็นการทับที่สงวนหวงห้าม “ที่ทยยะมูลฝอย” นอกจากนี้โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ยังออกทับคลองสาธารณะคือคลองไม้จ่าง และคลองตรง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์คือคลองตาแซหรือคลองตาแซ คลองห้าง คลองนางหงษ์ และยังออกทับคลองสาธารณะ ตลอดจนออกโดยอาศัยหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์คือคลองทะเล ออกทับถนนสาธารณะและออกโดยนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลงโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกทับถนนสาธารณะและออกโดยการนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก ทั้งยังนำหลักฐานที่ดินเดิมที่ออกเอกสารสิทธิไปแล้วมาออกซ้ำอีก นอกจากนี้ยังออกโดยนำที่ดินที่ไม่มีหลักฐานเดิมรวมเข้าไปด้วย ส่วนที่ดินแปลงสุดท้ายคือโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกทับถนนสาธารณะและเป็นการออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งยังได้บรรยายให้เห็นว่าจำเลยเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินไม่ชอบในฟ้องข้อ ๓ ไว้ชัดเจนว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยได้

ใช้อำนาจในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแต่ตนเองหรือผู้อื่น แม้ช่วงเวลาดังกล่าวจะยาวนานประมาณ ๔ ปี แต่จากคำฟ้องของโจทก์เอกก็เห็นได้ว่าเป็นการกระทำต่อบุคคลหลายราย โจทก์ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยและบริวารนั้นได้บังคับซื้อที่ดินจากราษฎรผู้มีชื่อหลายรายที่ครอบครองที่ดินในท้องที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนหลายแปลงเนื้อที่รวมประมาณ ๑,๙๐๐ ไร่ ในนามของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่มีบริษัท นอร์ทเทอรัน รีซอส จำกัด ที่จำเลยถือหุ้นอยู่ด้วยโดยราษฎรไม่เต็มใจ ราษฎรรายใดที่ไม่ประสงค์จะขาย จำเลยก็ใช้วิธีรวบรวมซื้อที่ดินโดยรอบเพื่อให้ที่ดินของผู้ไม่ยอมขายเป็นที่ดินไม่มีทางออก หรือใช้วิธีออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทับเป็นต้น ยังได้บรรยายฟ้องต่อไปว่า นอกจากนั้นตามวันเวลาดังกล่าวข้างต้นถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งข่มขืนใจ จู่ใจ โดยบังคับขู่เข็ญ จ้างวาน หรือยุยงส่งเสริมให้ข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหลายคนโดยได้ระบุชื่อเช่น นายสมมาตร ดลมินทร์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวณัฐ โฉมจังหวัด นายอริยะ สุภวรรณรัตน์ นายพรชัย ดิสกุล ช่างรังวัด นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และบุคคลอื่นๆ โดยระบุชื่อและตำแหน่งอย่างชัดเจนสามารถเข้าใจว่าเป็นการใช้อำเภอในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีบังคับหรือจู่ใจให้เจ้าพนักงาน

เหล่านี้ดำเนินการต่าง ๆ ที่ผิดระเบียบและไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยใช้อำนาจในตำแหน่ง จนกระทั่งบุคคลดังกล่าวได้ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ ได้แก่ โฉนดเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ซึ่งทุกแปลงตั้งอยู่ที่อำเภอบางป่อ จังหวัด สมุทรปราการ แม้คำฟ้องจะไม่ได้ระบุวันเวลาแน่นอนในช่วงเวลาดังกล่าว แต่โจทก์ก็ได้ระบุ ช่วงเวลาเริ่มต้นและช่วงเวลาสิ้นสุดไว้ ประกอบกับการบังคับซื้อที่ดินและการบังคับให้ออก โฉนดที่ดินตามฟ้องนั้นมีเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ ๑,๙๐๐ ไร่ ย่อมเห็นได้ว่า การบังคับขู่เข็ญหรือจูงใจนั้นต้องใช้ระยะเวลาหลายครั้งหลายคราวติดต่อกันไป ซึ่งเป็นเรื่อง ที่จะต้องไต่สวนในรายละเอียดอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ตามคำฟ้องข้อ ๕ โจทก์ก็ได้ชี้ช่องใน การที่จะให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถที่จะเรียกพยาน มาไต่สวนเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยโดยระบุชี้ว่าโจทก์มีนายธีระศักดิ์ ลิมประสิทธิ์ศักดิ์ เป็นพยานยืนยันว่าขณะเกิดเหตุคดีนี้จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจให้คุณให้โทษข้าราชการใน กระทรวงหรือต่างกระทรวงได้ ส่วนจำเลยจะมีอำนาจเช่นนั้นหรือไม่ก็เป็นข้อที่ศาลจะต้อง พิจารณาภายหลังจากมีการสืบพยานหรือไต่สวนพยานแล้ว และยังได้ระบุชี้ช่องในการที่ จะนำพยานอื่น ๆ มาไต่สวนไว้ด้วยเช่น นางнім เซยชม นายปัญญา พัฒนประเสริฐ นายพร้อม แยมเม่ง นายสมชาย โชติธรรมธารา นายถวัลย์ ทิมาสาร ทั้งได้ระบุว่า ยังมีพยานบุคคลและพยานเอกสารอื่น ๆ อีกซึ่งโจทก์ก็สามารถร้องขอต่อศาลที่จะนำพยาน นอกเหนือจากนี้เข้าไต่สวนได้ เมื่อพิจารณาฟ้องของโจทก์โดยตลอดแล้ว องค์กรคณะ-

ผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงเอกฉันท์ว่า ฟ้องของโจทก์ได้บรรยายครบหลักเกณฑ์การกระทำอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ และทำให้จำเลยสามารถเข้าใจข้อหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ ทั้งได้ชี้ช่องที่จะให้ศาลเรียกพยานใดมาไต่สวนเพื่อพิสูจน์การกระทำผิดของจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๘ ดังนั้น ฟ้องของโจทก์จึงเป็นฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า จำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากราษฎรหลายรายตามฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงตามสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของศาล และการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยตามเอกสารหมาย จ.๘๕ รวม ๘๘๗ แผ่น ฟังได้ว่า ปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๔ ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยได้กว้านซื้อที่ดินจากราษฎรหมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีนายพร้อม แยมเม้ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ และนายอนุหรือเปีย โสตศรีทิพย์ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๓ เป็นนายหน้าซื้อที่ดินจากราษฎร ซึ่งเป็นที่ดินที่ราษฎรมีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์

(น.ส. ๓) มีราษฎรหลายรายยินยอมขายที่ดินให้จำเลย แต่ราษฎรอีกหลายรายไม่
ยินยอมขายที่ดินให้จำเลย โดยนายเฉลียว บุญมาก ได้เบิกความต่อศาลและยืนยัน
คำให้การที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน
ป.ป.ช. ตามบันทึกที่เคยให้การ เอกสารหมาย จ.๒๑ ว่า จำเลยซื้อที่ดินล่อมหมดแล้ว กลัวไม่
มีทางออกพยานจึงต้องขายที่ดินให้จำเลย ๔ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๘๐ ไร่ นางน่ม เชยชม
เบิกความต่อศาลประกอบคำให้การที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม
และคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๗ ว่า
พยานขายที่ดินให้จำเลย ๑๐ กว่าแปลง โดยจำเลยไปที่บ้านพยาน ๓ ครั้ง จำเลยบอกว่า
ที่ดินแปลงอื่นขายหมดแล้ว หากพยานขายที่เหลือบาทเดียวก็จะไม่มีใครซื้อ พยานกลัวที่ดิน
ของพยานไม่มีทางออก จึงต้องขายที่ดินให้จำเลย นายจำนงค์ สุขมะ เบิกความต่อ
ศาลประกอบบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการ
ไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๕ ซึ่งให้การขณะพยานบวชเป็น
พระภิกษุว่า พยานขายที่ดินจำนวน ๓๕ ไร่ ให้แก่จำเลย ประชาชนกลัวอิทธิพลของจำเลย
นายทองแถม ยิ้มละมัยเบิกความต่อศาลยืนยันข้อเท็จจริงที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน
กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช.ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย
จ.๑๖ ว่า พยานเป็นบุตรของนายบุญมา มีพี่สาวชื่อนางทองเจือกับจำเลย และนางสาวพิมพ์
พยานเคยเป็นพยานในการซื้อขายที่ดินระหว่างนางทองเจือ และนางสาวพิมพ์
ได้ขายที่ให้จำเลยเพราะช่างรังวัดนำหลักปักรุกล้ำที่ดินของนางสาวพิมพ์ นางสาวพิมพ์

จึงจำเป็นต้องขายที่ดิน นายปัญญา พัฒนประเสริฐ เบิกความต่อศาลและยื่นคำให้การ
ที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช.
ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๑๘ ว่า จำเลยให้นายอนุหรือเปีย โสตศรีทิพย์ ไป
ตามพยาน ๕ ครั้ง ครั้งที่ ๖ พยานจึงยอมไปพบจำเลยที่บ้านและยอมขายที่ดินให้
เพราะจำเลยซื้อที่ดินล้อมรอบหมดแล้วและพยานกลัวอิทธิพลของจำเลย นอกจากนี้
นี้ยังมีนายพร้อม แยมเม่ง ซึ่งต่อมาเป็นกำนันตำบลคลองด่านและเคยเป็นนายหน้าขายที่ดิน
ให้จำเลยเบิกความต่อศาลประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษและ
คณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๑๘ ว่า ราษฎรราย
ใดไม่ยอมขายที่ดินให้จำเลยช่างรังวัดก็จะนำหลักไม้ปักที่ดินไว้ อ้างว่ารุกล้ำที่ดินของผู้อื่น
ต่อมาบริวารของจำเลยจะติดต่อให้ราษฎรยอมขายที่ดินให้จำเลย หากไม่ขายจะถูกล้อมไว้
จนราษฎรต้องยอมขายที่ดินให้จำเลยในราคาต่ำ นางหนูไม่ยอมขายที่ดินให้จำเลย เมื่อ
จำเลยตบโต๊ะชู้บังคับซื้อ นางหนูก็ตบโต๊ะด้วย จำเลยพูดว่าหากไม่ขายจะนำหินมาถมที่ของ
นางหนู เห็นว่า การที่จำเลยซื้อที่ดินจากราษฎรหลายรายรวม ๖๔ แปลง เป็นที่ดินติดต่อกัน
เนื้อที่ประมาณ ๑,๘๐๐ ไร่ ย่อมมีทั้งที่ราษฎรเต็มใจขายที่ดินให้และไม่เต็มใจขายที่ดินให้
เพราะราษฎรต้องการใช้ที่ดินทำมาหากินต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม หากที่ดินที่จำเลยซื้อมาอยู่
ในลักษณะปิดล้อมที่ดินแปลงอื่น ก็เป็นไปตามสภาพที่ตั้งของที่ดินแปลงนั้นๆ หากใช้เป็นการ
ซื้อเพื่อเจตนาปิดล้อมที่ดินแปลงอื่นจนกระทั่งเจ้าของที่นั้นยินยอมขายในภายหลังไม่ และ
การที่จำเลยกล่าวในทำนองว่าจะเอาดินถมแล้วทำให้ราษฎรที่ไม่ยอมขายที่ดินให้เข้าออก

ที่ดินของตนไม่ได้ ก็เป็นการกล่าวตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นได้ หาเป็นการบังคับว่า
ผู้นั้นจะต้องขายที่ดินให้จำเลยแต่อย่างใด องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔
ว่า ข้อเท็จจริงส่วนนี้รับฟังไม่ได้ว่าจำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากราษฎรหลายราย
ตามฟ้อง และไม่จำต้องวินิจฉัยว่า จำเลยได้ใช้อำนาจในการนี้โดยชอบหรือไม่

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ตาม
เอกสารหมาย จ.๘๐ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ตามเอกสารหมาย จ.๘๑ โฉนดที่ดิน
เลขที่ ๑๕๐๒๔ ตามเอกสารหมาย จ.๘๒ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตามเอกสารหมาย
จ.๘๓ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ เป็นการออกโฉนดที่ดิน
โดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ เหตุที่มีการสอบสวนและมีการดำเนินคดีเรื่องนี้
ในเวลาต่อมาสืบเนื่องมาจากการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันตามเอกสารหมาย
จ. ๒ และมีคำร้องเรียนของนายเฉลา ทิมทอง ราษฎรตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ
จังหวัดสมุทรปราการ ต่อสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ทั้งได้ร้องเรียนต่อนายจรรยา ยังประกาศ วุฒิสมาชิกจังหวัดสมุทรปราการ
เรื่องการทุจริตการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษและทำหนังสือ “เปิดโปง
โคตรขี้โกงโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เจาะลึกทุก
ขั้นตอนของกลุ่มขบวนการโกงชาติ ๒๓,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท”ตามคำให้การของนายเฉลา
เอกสารหมาย จ. ๒๕ ประกอบกับเอกสารหมาย จ. ๘๔ นอกจากนี้ยังมีราษฎรตำบล
คลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ร้องเรียนเรื่องทำนองเดียวกันนี้ต่อผู้ว่า-

ราชการจังหวัดสมุทรปราการ และยังสามารถร้องเรียนอื่นๆ เช่น การก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียมิได้มีการศึกษาผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นต้น จากการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเบื้องต้นได้ตั้งข้อกล่าวหาว่าบุคคลจำนวน ๑๘ คนกระทำความผิดทางอาญาได้แก่ จำเลยขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่กรมที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารสิทธิประกอบด้วย นายไพศาล กาญจนประพันธ์ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมมาตร ดลมินทร์ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมชัย แดงน้อย ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวนัฐ โฉมจังหวัด ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายอริยะ สุสุวรรณรัตน์ ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขา บางพลี นายพรชัย ดิสกุล ขณะดำรงตำแหน่งช่างรังวัดช่วยราชการสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวีระวงศ์ สุวรรณวนิช ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายคมชิต วิชญะเดชา ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวิจิตร พรหมนารถ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเมืองสมุทรปราการช่วยราชการฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวิชัย ฉ่างทองคำ ขณะดำรงตำแหน่ง

หัวหน้างานหนังสือสำคัญ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายเกรียงศักดิ์
ทัศนทตะนัย ขณะดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ นายณรงค์
ยอดศิริจินดา ขณะดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทร-
ปราการ นายวิชัย สิงห์สุวรรณ ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๓ สำนักงาน
ที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นางอุบลรัตน์หรือธัญรัตน์ โอภาศ ขณะดำรง
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน ๑ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวงษ์
ชาญสมร ขณะดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ
จังหวัดสมุทรปราการ นายวานิตย์ อินทร์รักษ์ ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด
สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมพร พรหมพันธ์ุ ขณะดำรง
ตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และคน
สุดท้ายคือนายสุรงค์ฤทธิ์ อุทยานกุล ขณะดำรงตำแหน่งช่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัด
สมุทรปราการ สาขาบางพลี จากการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติเห็นว่า การกระทำของนายไพศาล กาญจนประพันธ์เป็นความผิด แต่
ขาดอายุความในการดำเนินคดีอาญาไปแล้ว ส่วนที่การกระทำของนายวิชัย สิงห์สุวรรณ
จนถึงนายสุรงค์ฤทธิ์ อุทยานกุล ตามลำดับ ไม่เป็นความผิด

ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นยังฟังเป็นยุติได้ว่า เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒
มีประกาศผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ กำหนดให้ที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกของ
จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนยาวตั้งแต่คันทูลดินที่คลองบางบึง ตำบลเมือง อำเภอมือง-

สมุทรปราการ ไปตามคันดินกั้นน้ำเค็มซึ่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานขุดไว้จนจดคลองสี่ล้ง ตำบลบางเหี้ย เขตจังหวัดสมุทรปราการ ติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ส่วนกว้างมีอาณาเขตตั้งแต่คันมูลดินลงไปจนจดทะเล เป็นที่หวงห้ามสำหรับ ใช้ราชการเกษตรมูลฝอย ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าจับจองหรือถือกรรมสิทธิ์ด้วยประการใด ๆ โดยผลการอันเป็นการขัดขวางต่อความประสงค์ของทางราชการเป็นอันขาด เว้นแต่ผู้มี สิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้องอยู่แล้วก่อนวันประกาศส่วนเขตหวงห้ามนี้ ต่อมา มี พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ โดยให้แบ่งที่ดิน ที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ขอซึ่งได้ทำประโยชน์ ในที่ดินกับผู้ขอที่อยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้ในที่ดินนั้น และยัง ได้ มีประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัด สมุทรปราการ และอำเภอบางบ่อ จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๔ และต่อมาได้มี พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับเมื่อปี ๒๔๘๙ ซึ่งการมีพระราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาสองฉบับดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีหนังสือด่วนมากที่ มท. ๐๗๑๑/๑๐๑๔๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ที่ดิน หวงห้ามดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ และหากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุควรให้

กระทรวงการคลังหรือกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหวงห้าม หรือ
ควรดำเนินการจัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร. ๐๖๐๑/๑๐๙๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม
๒๕๓๐ ว่า ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วโดยมีผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และ
ผู้แทนกรมธนารักษ์ร่วมพิจารณาด้วย โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมซึ่งโต้แย้งกันว่าเคย
แบ่งที่ดินให้ราษฎรหรือไม่ จึงให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังพิจารณาปัญหา
ข้อกฎหมายร่วมกันโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นเสียชั้นหนึ่งก่อน เพราะอาจมี
ข้อยุติที่แตกต่างกันจากเดิม กระทรวงมหาดไทยรับทราบแล้ว จึงได้แจ้งให้กรมที่ดินและ
จังหวัดสมุทรปราการดำเนินการต่อไป ต่อมาได้มีการประชุมพิจารณาหลายครั้งโดยไม่มี
การนำประเด็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยแบ่งที่ดิน
ในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.๒๕๒๙ ขึ้นมาเพื่อพิจารณาผลของการที่มีพระราชบัญญัติดังกล่าว
ทำให้ที่ทะเลาะตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นที่ยหวงห้าม เป็นที่สาธารณะซึ่ง
จะดำเนินการออกหลักฐานเอกสารสำคัญไม่ได้ เว้นแต่จะมีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้อง
ตามกฎหมายอยู่ก่อนมีประกาศฉบับดังกล่าว ด้วยเหตุนี้เองเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑
คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเกี่ยวกับที่ดินบริเวณนี้ ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่
ผู้ครอบครองตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙ สืบเนื่องจากการร้องเรียน
ของนายเฉลา ทิมทอง และราษฎรตำบลคลองด่าน ต่อมาจึงมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ๗๙ ตั้งกรรมการ
ตรวจสอบและสอบสวนกรณีการทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัด
สมุทรปราการ โดยมีพลตำรวจโทนพดล สมบูรณ์ทรัพย์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษใน
ขณะนั้นเป็นประธาน และมีราษฎรในพื้นที่เป็นผู้นำชี้ ผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏ
ว่า คลองกะไหลกซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ อยู่ทางทิศเหนือตรงกับทางเข้าออก
ของโครงการจัดการน้ำเสียถูกถมเป็นถนน มีแนวลำคลองออกมาจากทางด้านทิศตะวันออก
ของประตูทางเข้าโครงการขนานไปกับรั้วแล้วเข้าไปในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๗๖ ซึ่งมี
สภาพถูกดินถมทับแล้วขุดเพื่อให้เป็นแนวลำคลอง คลองทะเลซึ่งอยู่ระหว่างโฉนดที่ดิน
เลขที่ ๑๕๐๒๔ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๙๑๗ มีการถมที่ดินเพื่อก่อสร้างโครงการ
คลองห้ำซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๙๑๗ มีการถมที่ดินปิดแนวลำคลองและปลูกต้นไม้
เพื่อเป็นการอำพราง คลองตาแซอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๙๑๗ มีการปิดกั้นและ
ถมคลอง สภาพเริ่มตื้นเขิน ส่วนคลองไม้จ้างซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ มีการ
ก่อสร้างทับแนวคลอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการชุดดังกล่าว
พร้อมด้วยผู้แทนของกรมที่ดิน กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมธนารักษ์ และ
พนักงานสอบสวน กองปราบปรามได้ร่วมกันไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าว ตรวจสอบพิกัด
ตำแหน่งด้วยเครื่องมือหาค่าพิกัดด้วยการวัดสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อตรวจสอบ
แนวคลองกะไหล คลองห้ำ คลองทะเล และคลองตาแซ ในเรื่องนี้มีนายชัยวัฒน์
นาวีภาพ มาเบิกความต่อศาลโดยยืนยันคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวน

คดีพิเศษ และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๓๗ ประกอบกับรูปถ่ายแผนที่ทางอากาศเอกสารหมายเลข จ. ๙๓ ได้ความว่า นายชัยวัฒน์เป็นวิศวกรรังวัด ๘ ว. หัวหน้ากลุ่มสร้างและรับสัญญาอนุญาตเวียม สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่กรมที่ดิน พยานได้เตรียมรูปถ่ายแผนที่ทางอากาศปี ๒๕๓๔ และ ๒๕๔๔ ไปใช้ในการตรวจหาด้วย จากการตรวจพบว่าพื้นที่บางส่วนยังมีสภาพเป็นคลอง และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้แนวคลองทั้ง ๔ สาย เมื่อสอบถามจากชาวบ้านจึงทราบชื่อของคลองต่าง ๆ จากนั้นได้ลงค่าพิกัดกำหนดจุดไว้คือคลองกะโหลกอยู่ระหว่างจุดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ กับจุดที่ดินเลขที่ ๑๕๑๔๗ กำหนดจุด เอ. ๑ ถึง เอ. ๖ คลองตาแฮอยู่ในจุดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดค่าพิกัดจุด บี. ๑ ถึง บี. ๒๕ คลองห้างอยู่ในจุดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดพิกัดจุด ซี. ๑ ถึง ซี. ๒๗ และคลองทะเลอยู่ระหว่างจุดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ กับจุดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ กำหนดค่าพิกัดจุด ดี. ๑ ถึง ดี. ๒๒ ตามรายละเอียดในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๔๔

นางกัลยกร กันตสุวรรณ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษในขณะนั้นเป็นกรรมการคนหนึ่ง ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการให้ตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีการออกโฉนดที่ดินอันเป็นที่ตั้งโครงการดังกล่าวว่าชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ โดยตรวจสอบเฉพาะที่ดิน ๕ แปลงที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นขอออกโฉนดที่ดิน นางกัลยกรเบิกความต่อศาลโดยยืนยันคำให้การต่อคณะ-

อนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ไว้ตามเอกสารหมายเลข จ. ๓๙ ประกอบกับ จ. ๘๘ ว่า เมื่อ พยานได้ตรวจจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระวังรูปถ่ายทางอากาศทั้ง ก่อนและหลังปีที่ยื่นออกโฉนดที่ดิน สารบบเรื่องราวการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขอออกโฉนดที่ดิน และเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินและทะเบียนการครอบครองที่ดินของกรมที่ดินและสำนักงานที่ดินอำเภอบางบ่อ ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกรรมการชุดนี้สรุปได้ว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ออกโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมาย กล่าวคือ

๑. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ซึ่งนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดินให้เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๔๔/๙๘, ๖๐/๙๘, ๗๐/๙๘, ๗๘/๙๘, ๑๑๓/๙๘, ๑๑๗/๙๘ และเลขที่ ๒๒๗/๙๘ รวม ๗ ฉบับ และมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖ ถึง ๓๗, ๗๔, ๘๗, ๑๓๐, ๑๔๓, ๑๖๑, ๒๐๗, ๒๓๙, ๒๔๘, ๒๖๐, ๒๖๓ และเลขที่ ๒๖๔ รวม ๑๓ ฉบับ พบว่าแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับคลองสาธารณะ ได้แก่ คลองไม้จ้างและคลองตรงซึ่งประชาชนใช้ร่วมกัน และพบว่ามีผู้นำหลักฐานไปไต่สวน และหมายเลขที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนละระวางมาอ้างขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์

(น.ส. ๓) ก่อนนำออกเป็นโฉนดที่ดิน โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินทั้งบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๕ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เอกสารหมาย จ. ๘๐ รวม ๓๑๘ แผ่น

๒. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ โดยนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๒๒/๘๘, ๓๒ ถึง ๓๔/๘๘, ๓๘/๘๘, ๕๖/๘๘, ๘๘/๘๘, ๑๑๘/๘๘, ๑๒๒/๘๘, ๑๒๗/๘๘, ๑๔๑/๘๘, ๑๖๕/๘๘, ๑๗๔ ถึง ๑๗๕/๘๘, ๒๐๐/๘๘, ๒๐๔/๘๘, ๒๑๗ ถึง ๒๑๘/๘๘, ๒๒๘/๘๘ และ ๒๗๒/๘๘ รวม ๒๑ ฉบับ และมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๒๐๖ และ ๒๗๐ รวม ๒ ฉบับ จากการตรวจสอบพบว่าแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวถนนหลวงพ้อปาน ซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๔๕๘ ทับคลองสาธารณะได้แก่คลองตาแซและคลองห้ำที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน นอกจากนี้พบว่ามีผู้นำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนระวางกับโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าวมาอ้างขออนุญาตออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก่อนที่จะนำออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ เอกสารหมาย จ. ๘๑ รวม ๒๔๑ แผ่น

๓. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นายสมมาตร ดลมินทร์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๓๕/๙๙, ๗๙/๙๙ รวม ๒ ฉบับ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๙, ๑๑๐, ๑๖๐, ๑๖๙, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๖, ๑๙๑, ๑๙๙, ๒๐๒, ๒๕๑, และ ๒๕๕ รวม ๑๒ ฉบับ จากการตรวจสอบแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวเขตถนนหลวงพ่อบาน ซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๕๕๘ และทับคลองสาธารณะได้แก่คลองทะเลที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และจากการตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิพบว่า มีการนำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนระวางกับโฉนดที่ดินแปลงข้างต้นมาอ้างขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก่อนจะนำออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว ๑๑ แปลง โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ เอกสารหมาย จ. ๙๒ รวม ๑๗๒ แผ่น

๔. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๙ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โดยนายสมมาตร ดลมินทร์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๙๓/๙๙, ๑๒๓/๙๙, ๑๔๙/๙๙, ๒๓๕/๙๙ และ ๒๕๓/๙๙ รวม ๕ ฉบับ

และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๑๓๓, ๒๙๕, ๗๒๑/๓๑, ๗๒๒/๙๓ และ ๗๒๓/๒๙ รวม ๕ ฉบับ จากการตรวจสอบพบว่าการนำหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๙๓/๙๘ ซึ่งได้มีการออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๙๓ เต็มแปลงไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๑ ได้มีการแบ่งแยกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๒๙๕ ในวันเดียวกัน และต่อมาได้มีการแบ่งแยกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๗๒๒/๙๓ เมื่อปี ๒๕๓๖ แล้วกลับยื่นนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๙๓/๙๘ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๗๒๒/๙๓ และเลขที่ ๒๙๕ มารวมออกโฉนดที่ดินซ้ำอีก และเมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่า ทับคลองสาธารณะได้แก่ คลองนางหงษ์สาย ๒ โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๘ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เอกสารหมาย จ. ๘๓ รวม ๑๓๗ แผ่น

๕. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ซึ่งออกให้บริษัท ปาร์ลมบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ลงนามโดยนายสมมาตร ดลมินทร์ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๗๑/๙๘ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๐, ๓๑, ๖๕, ๗๖, ๗๘, ๑๑๖, ๑๔๔, ๑๗๗, ๑๘๕, ๒๑๖, และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) แปลงแยกเลขที่ ๑๕๗/๙, ๑๕๘/๑๕, ๑๖๓/๕๒, ๑๖๒/๑๕๓, ๑๖๔/๑๕๔, ๑๖๑/๑๕๕, ๑๖๐/๑๕๖, ๑๕๙/๑๖๗, ๗๒๘/๑๙๖, ๗๒๓/๒๐๓, ๗๒๙/๒๔๗ รวม ๒๑ ฉบับ จากการตรวจสอบ

พบว่าแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อก่อโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวถนนหลวงพ่อบานที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๕๔๘ และพบว่าเป็นการออกเอกสารสิทธิโดยการนำหลักฐานไปไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางที่อื่นซึ่งอยู่คนละระวางกับโฉนดที่ดินแปลงข้างต้นมาขออ้างโฉนดที่ดินดังกล่าวจำนวน ๘ แปลง โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลเกี่ยวข้องในการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เอกสารหมาย จ. ๘๔ รวม ๓๐๓ แผ่น

สำหรับที่ดินที่ออกโฉนดทั้ง ๕ แปลงนี้ ออกในบริเวณที่ประกาศเป็นพื้นที่เขตของทางราชการหรือไม่ คณะกรรมการชุดนี้มีความเห็นว่า แม้จะมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ รับรองที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอนสภาพการเป็นที่เขตไปแล้วก็ตาม แต่มติคณะรัฐมนตรีมิใช่กฎหมาย และยังมีปัญหาที่ต้องตรวจสอบว่าข้ออ้างดังกล่าวตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ การที่คณะรัฐมนตรีมีมติดังกล่าวก็มิได้มีการหยิบยกพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๘๙ ขึ้นมาพิจารณาด้วย

เกี่ยวกับพื้นที่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนี้ได้เป็นประเด็นที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้นำมาพิจารณาว่า ความเป็นที่เขตมูลฝอยยังคงสภาพอยู่หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีความ

เห็นทำนองเดียวกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ โดยให้เหตุผลไว้ในหน้า ๒๒๔ ถึง ๒๒๕ ในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการได้มีประกาศหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าสำหรับใช้ราชการเทขยะมูลฝอย จึงมีผลให้ที่ดินบริเวณนี้เป็นที่สงวนหวงห้ามโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการหวงห้ามก่อนมีพระราชบัญญัติหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาระณะสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๗๘ ซึ่งใช้บังคับวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๗๘ ที่กำหนดให้การหวงห้ามที่ดินต้องทำเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้นเมื่อขณะนั้นไม่กฎหมายกำหนดวิธีการหวงห้ามไว้แต่อย่างใด ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงออกประกาศหวงห้ามมิให้ผู้ใดจับจองหรือถือครองกรรมสิทธิ์โดยพลการได้ และแม้ต่อมาจะปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๓ ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดแบ่งเขตที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ ครอบคลุมพื้นที่หวงห้ามที่เทขยะมูลฝอยตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ ด้วยก็ตาม เมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์และข้อความตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็เพื่อนำที่ดินมาจัดแบ่งให้แก่ราษฎรเพื่อทำกิน โดยให้ผู้ประสงค์จะขอรับที่ดินยื่นเรื่องราวเป็นหนังสือต่อข้าหลวงพิเศษ มิได้มีข้อความใดที่ระบุให้ยกเลิกประกาศหวงห้ามที่เทขยะของผู้ราชการจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมดแต่อย่างใด ทั้งตามมาตรา ๓ กำหนดที่จะแบ่งให้แก่ราษฎรคือที่ดินที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

ดังกล่าว อันเป็นที่ดินซึ่งอยู่ในเขตการชลประทานเฉพาะที่ซึ่งยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงแน่ชัดว่า ข้าหลวงพิเศษมิได้มีการจัดแบ่งที่ดินบริเวณนี้ให้แก่ราษฎรแต่อย่างใด จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ มีประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๙ อันเป็นการยกเลิกการจัดแบ่งที่ดินให้แก่ราษฎร ดังนั้นที่ดินบริเวณที่มีได้จัดแบ่งให้แก่ผู้ใดจึงยังคงเป็นที่สงวนหวงห้ามไว้สำหรับใช้เป็นที่เพาะปลูกฝอยตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการเช่นเดิม พระราชกฤษฎีกากำหนดจัดแบ่งที่ดินจึงไม่ได้ยกเลิกหรือลบล้างประกาศหวงห้ามที่ดินเป็นที่เพาะปลูกฝอยแต่อย่างใด หากแต่เป็นเพียงกำหนดให้สามารถนำที่หวงห้ามไปจัดแบ่งให้แก่ราษฎรเท่านั้น ต่อมาแม้มีมติคณะรัฐมนตรีให้ระงับร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่หวงห้ามที่เพาะปลูกฝอย เพราะคณะรัฐมนตรีเห็นว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งเขตที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๓ มีผลเป็นการลบล้างประกาศหวงห้ามที่ดินของผู้ราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๗๒ ก็ตาม แต่ความเห็นและมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็หาใช้กฎหมายที่จะยังผลให้เป็นการถอนสภาพความเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือถูกลบล้างหรือยกเลิกไปแต่ประการใดไม่ ดังนั้น ถึงแม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการแจ้งแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ตามประมวลกฎหมายที่ดินในเขตพื้นที่สงวนหวงห้าม

เป็นที่ทงชยะ การแจ้งแบบการครอบครอง (ส.ค. ๑) ในพื้นที่ดังกล่าวก็ยอมเป็นการแจ้งโดยมิชอบ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิขึ้นใหม่แก่ผู้แจ้งตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๙ มาตรา ๕ วรรคสอง แต่ประการใด ผู้แจ้งจึงไม่ใช่เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินที่จะนำมาขอออกโฉนดที่ดินวิธีการดังกล่าวได้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงมีความเห็นว่า การออกที่ดินทั้ง ๕ แปลงยังเป็นการออกทับที่ทงชยะซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่อีกด้วย

กรมสอบสวนคดีพิเศษยังมีหนังสือแจ้งรายงานการสอบสวนดังกล่าวไปยังกรมที่ดิน ซึ่งต่อกรมที่ดินได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งนายถวัลย์ ทิมามสาร ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๘ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญแสดงสิทธิที่ดิน สำนักมาตรฐานออกหนังสือสำคัญเป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อพิจารณากรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวมาข้างต้น โดยกรมที่ดินมีคำสั่งให้ประสานกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ และมีหน้าที่ช่วยเหลือในการสอบข้อเท็จจริงตามเอกสารสารบบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ตลอดจนให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องระเบียบและกฎหมายเกี่ยวข้องกับที่ดิน จากการตรวจสอบเรื่องราวการขอโฉนดที่ดินของคณะทำงานชุดนี้ได้สรุปความเห็นว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออก

ที่ไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายเช่นเดียวกัน สรุปได้ดังนี้

๑. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ปราบกฏข้อพิรุทธคือ ผู้ขอยื่นคำขออออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ แต่กลับปราบกฏหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องการตรวจและชี้แผนที่ระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๓ และหนังสือมอบอำนาจของบริษัท ปาล์มบ๊ช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ขออออกโฉนดที่ดินลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ด. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รู้จักล่าคลองสาธารณะ แต่จากหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขออออกโฉนดที่ดินกลับระบุว่าติดครองสาธารณะ และที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออออกโฉนดที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน

๒. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ก็ปราบกฏข้อพิรุทธเช่นกัน คือผู้ขอยื่นคำขออออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ แต่กลับปราบกฏหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องการตรวจสอบและชี้แผนที่ระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ด. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รู้จักล่าครองสาธารณะ แต่จากหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขอโฉนดที่ดินกลับระบุว่าติดคลองสาธารณะ จึงเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะประโยชน์และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออออกโฉนดที่ดินเป็นที่อยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน

๓. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ปราบภูข้อพิรุฬห์คือ ที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออนุญาตโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน และด้านหลังแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาใช้เป็นหลักฐานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก็ระบุว่าเป็นที่เพชชะ จากการตรวจสอบหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขออนุญาตโฉนดที่ดิน โดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ปูตามแผนที่สังเขปปรากฏว่าติดคลองสาธารณะและถนนสาธารณะ ดังนั้นการออกโฉนดที่ดินจึงทับคลองสาธารณะและถนนสาธารณะ

๔. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ปราบภูข้อพิรุฬห์คือ ผู้ยื่นคำขออนุญาตโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ แต่กลับปรากฏหลักฐานว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเห็นควรรับคำขอไว้เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบหลักฐานปรากฏว่ามีการนำหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เป็นหลักฐานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) แล้วเมื่อปี ๒๕๐๑ มาเป็นหลักฐานในการออกโฉนดที่ดินครั้งนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความหมายว่าที่ดินตามหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ดังกล่าวได้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ไปเพียงบางส่วน และระวางแผนที่เดิมปรากฏ เส้นทึบ เป็นทางสาธารณะตลอดแนวด้านทิศตะวันออกจดทิศตะวันตกแม้สภาพจะเปลี่ยนไปและไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่เมื่อไม่มีการถอนสภาพตามกฎหมายเมื่อจะออกโฉนดที่ดินจะต้องกันออกและรวมโฉนดที่ดินไม่ได้

๕. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ปราบภูขอพิรุฬคือ ผู้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ แต่ปราบภูหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องตรวจและชี้แผนทีระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ด. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รुक้ำทางสาธารณะ แต่จากหลักฐานระวางแผนที่เดิมปราบภูเส้นที่บเป็นทางสาธารณะตลอดแนวด้านตะวันออกจดทิศตะวันตก แม้สภาพจะเปลี่ยนไปและไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่เมื่อยังไม่มีการถอนสภาพตามกฎหมายเมื่อจะออกโฉนดที่ดินจะต้องกันออก จะรวมโฉนดที่ดินไม่ได้ และที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขอออกโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน กล่าวโดยสรุป คณะทำงานชุดนี้ก็มีความเห็นยืนยันในทำนองเดียวกันว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดัเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นการออกโฉนดที่ดินที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมายด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นในเวลาไล่เลี่ยกันนี้กรมที่ดินยังมีคำสั่งที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงการออกโฉนดที่ดินบริเวณโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีนายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรม ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเป็นประธาน โดยให้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าโฉนดที่ดินเลขที่ดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๕ แปลงออกโดยชอบด้วยหรือไม่ และสมควรดำเนินการแก้ไขเพิกถอนอย่างไรหรือไม่ เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบมีใครบ้าง และควรดำเนินการทางวินัยอย่างไร ซึ่งจากการ

ตรวจสอบของคณะกรรมการชุดนี้มีความเห็นว่า มีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ ๕ แปลง คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกโฉนดโดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับปัญหาที่ว่าที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโฉนดทั้ง ๕ แปลงนี้ยังเป็นที่ยังเป็นที่สงวนไว้สำหรับทะเลาะหรือไม่ว่าง คณะกรรมการชุดนี้เห็นว่า ที่ดินบริเวณที่ออกโฉนดที่ดินดังกล่าวนี้ไม่มีสถานะเป็นที่หวงห้ามของทางราชการเป็นที่ทะเลาะอีกต่อไปตั้งแต่ปี ๒๕๗๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีการออกโฉนดที่ดินในครั้งนี้ ส่วนปัญหาในการออกทับถนนหลวงพ่อบ้านนั้น คณะกรรมการได้ตรวจสอบจากหลักฐานระวางเดินสำรวจปี ๒๕๕๘ พบว่ามีลวดลายถนน แต่จากการตรวจแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ทุกแปลงที่นำออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงไม่มีแปลงใดระบุว่าจะถนนหรือทางดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบกับอำเภอบางบ่อได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบในขณะที่มีการขออนุญาตโฉนดที่ดินเมื่อปี ๒๕๓๔ ถึง ๒๕๓๖ ไม่พบสภาพเป็นถนนสาธารณะแต่อย่างใด ตามหนังสือเรื่องการตรวจสอบการรังวัดออกโฉนดที่ดินเอกสารหมายเลข จ. ๘๐ ถึง จ. ๘๐

ต่อมานายประทีป เจริญพร ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินในขณะนั้นได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้เบิกความต่อศาลและได้ให้การไว้ต่อคณะอนุกรรมการได้สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๔๙ สรุปความได้ว่า มีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบโดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาขออนุญาตโฉนดที่ดินดังกล่าว และเป็นที่ดินซึ่งไม่สามารถออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ

ออกทับคลองสาธารณประโยชน์ คณะกรรมการสอบสวนชุดนี้จึงมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่ด้วย โดยการกันเขตที่ดินส่วนที่ออกทับคลองสาธารณะและแก้ไขเรื่องราวการขออนุญาตที่ดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งหมายเหตุในเอกสารเพื่อให้ข้อเท็จจริงถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

ยังได้ความต่อมามากกว่า นายวราวุธ วราภรณ์ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีกรมที่ดิน ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกชุดหนึ่ง เพื่อสอบสวนและดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ผลการดำเนินการของคณะกรรมการชุดใหม่นี้ก็สอดคล้องกับชุดที่นายประทีปเป็นประธาน โดยเห็นว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณประโยชน์ และนำหลักฐานที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง จึงมีความเห็นให้แก้รูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่โดยการกันเขตที่มีการทับคลองสาธารณะออก และแก้ไขเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

เมื่อสำนักงานมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญได้ตรวจสำนวนการสอบสวนนี้แล้ว เห็นว่า แม้เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบเพียงบางส่วน แต่เมื่อได้จัดทำรูปแผนที่ต่อทำคำสั่งเพื่อแก้ไขแผนที่ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี แจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากสภาพพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปมากจนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะเป็นจำนวนเนื้อที่เท่าไร และไม่สามารถชี้แนวเขตได้ เมื่อเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินไม่สามารถดำเนินการรังวัดกันเขตส่วนที่ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบออกได้ ประกอบกับกระทรวงการคลังผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวส่งมอบโฉนดที่ดินคืนโดย

ไม่คัดค้านเรื่องการแก้ไขดังกล่าว กรมที่ดินจึงมีหนังสือคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้น เห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นไม่ว่าจะเป็น คณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือคำสั่งแต่งตั้งโดยกรมที่ดิน ได้แต่งตั้งบุคคลซึ่งล้วนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพิจารณาการออกโฉนด ที่ดินตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหน้า ๒๒๖ ถึงหน้า ๒๓๑ แม้จะมีข้อโต้เถียงว่าโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้นจะออกทับถนนหลวงพ่อบาน อันเป็นถนนสาธารณะ หรือออกทับที่ สงวนไว้เป็นที่เพาะของทางราชการหรือไม่ก็ตาม แต่ได้ความชัดเจนจากคณะกรรมการ ทุกชุดรวมทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า การออกโฉนด ที่ดินดังกล่าวเป็นการออกไม่ชอบเพราะเป็นออกทับคลองสาธารณะ มีการนำหลักฐาน สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออกโฉนดที่ดิน และการออกโฉนดที่ดินก็ไม่เป็นไปตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ ลงมติว่า การออกโฉนดที่ดินทุกแปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินและกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความใน พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๙ ข้อ ๘ ซึ่งสอดคล้องกับ คำเบิกความของราษฎรที่ประกอบอาชีพหรือมีที่อยู่อาศัยในที่ดินดังกล่าว และได้นำที่ดิน ไปขายให้แก่จำเลยกับพวก เช่น นายหิสนัย กองแก้ว ได้เบิกความว่า เคยนำหนังสือ

รับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ของของบริษัท สหมารีนโปรดักส์ จำกัด ไปขอออก
โฉนดที่ดิน เจ้าที่สำนักงานที่ดิน อ้างว่าไม่อาจออกโฉนดที่ดินในบ้านที่บริเวณนั้นได้
เพราะเป็นที่ถูกกันไว้สำหรับใช้เพาะยะ ซึ่งต่อมาบริษัท สหมารีนโปรดักส์ จำกัด ก็ได้นำ
ที่ดินแปลงดังกล่าวไปขายให้บริษัท ปาล์มมีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และบริษัท ปาล์มมีช
ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กลับสามารถนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) นั้นไป
ออกโฉนดที่ดินได้ นอกจากนี้นายหัตสนัยยังให้การยืนยันว่ามีคลองทะเล คลองตาพูน และ
คลองดอน อยู่ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ซึ่งมีสภาพเป็น
คลองสาธารณะ นายพร้อม แยมเม้ง เบิกความต่อศาลและยืนยันคำให้การที่เคยให้การ
ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า พยาน
เคยนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่ดินที่อยู่นอกโครงการจัดการน้ำเสีย
เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการแต่อยู่ติดกันไปขอออกโฉนดที่ดิน นายสมมาตร
ดลมินทร์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ในขณะนั้นบอกว่าไม่
สามารถออกโฉนดที่ดินให้ได้เนื่องจากพื้นที่ทับลวดลายในระวางพื้นที่ พยานยืนยันว่า
มีถนนหลวงพ้อปาน ตามาปรากฏว่าสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี
ได้ออกโฉนดที่ดินบริษัท ปาล์มมีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ตามคำให้การเอกสาร
หมาย จ. ๑๙ นายจ่านง สุขมะใต้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและ
คณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า เคยไปขอออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่ขายให้แก่
จำเลย แต่ก็ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้ เพราะเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินอ้างว่าเป็นที่ทิ้งขยะ

และพยานปากนี้ได้ยืนยันว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีคลองสาธารณะประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นโดย
ธรรมชาติหลายสาย ชาวบ้านใช้อาศัยสัญจรไปมา เท่าที่จำได้มีคลองนางหงษ์ คลองดอน
ครองตรง คลองทะเล และคลองตาพูน ทั้งยังมีถนนสาธารณะชื่อถนนหลวงพ่อบาน
เริ่มจากวัดสว่างอารมณ์ไปทางหมู่สี่ยังไม่ไกลจากทะเล ซึ่งราษฎรในละแวกนั้นใช้
เป็นทางเดินไปหาปูทะเลหรือซุญปู ปรากฏตามคำให้การเอกสารหมายเลข ๑๕ นายจำปี
ให้ประไพ ซึ่งเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน และเคยเป็นกำนันตำบล
คลองด่าน อำเภอบางป่อ ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุ
กรรมการไต่สวน ป.ป.ช. และเบิกความต่อศาลว่า คลองสาธารณะที่มีการออกโฉนดที่ดิน
ทับและมีการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่
คลองนางหงษ์ คลองตาแซ คลองกะโหลก คลองตรง คลองไม้จ้าง และคลองดอน ซึ่งเป็น
คลองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และยืนยันถึงความมีอยู่ของถนนหลวงพ่อบานที่มีความยาว
ประมาณ ๓ กิโลเมตร เป็นทางที่ราษฎรใช้เดินจากวัดสว่างอารมณ์ไปหมู่บ้านสี่สี ขณะที่
พยานดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่านก็ยังได้ใช้ถนนพ่อบานอยู่ และยืนยันว่าที่ดิน
บริเวณดังกล่าวทางราชการหวงห้ามไว้เป็นที่เขยยะ ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ ตาม
คำให้การเอกสารหมายเลข ๒๐ นายทองแถม ยิ้มละมัย เบิกความยืนยันต่อศาลประกอบ
บันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช.
ว่า ถนนหลวงพ่อบานมีจริง พยานเคยเห็น และเบิกความว่าพยานเคยขายที่ดินให้แก่
จำเลย ปรากฏตามคำให้การเอกสารหมายเลข ๑๖ นอกจากพยานดังกล่าวยังมีพยานซึ่งเป็น

ราษฎรตำบลคลองดำน้ำอีกหลายคนที่มาเบิกความต่อศาลยื่นยันในทำนองเดียวกัน ยังได้ความจากคำให้การของนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ปลัดอำเภอบางบ่อในขณะเกิดเหตุ และจากคำให้การของนายวงษ์ ชาญสมร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองดำน้ำในขณะนั้น แม้นายเกรียงศักดิ์และนายวงษ์ไม่ได้เบิกความต่อศาลก็ตาม แต่ก็ได้เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และยื่นยันคำให้การต่อคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่าการออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ขอเฉพาะรายนั้น นายอำเภอต้องไประวังแนวเขตว่าจะไปทับที่สาธารณะหรือไม่ ซึ่งนายอำเภอบางบ่อได้มอบหมายให้นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย นายณรงค์ ยอดจินดา และนายวงษ์ ชาญสมร ไประวังแนวเขตที่สาธารณะ แต่ในตามความเป็นจริงแล้วนายเกรียงศักดิ์และนายวงษ์ให้การทำนองเดียวกันว่า พยานไม่ได้ออกไประวังแนวเขตที่ที่สาธารณะซึ่งจะต้องปฏิบัติ

เมื่อสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ สอดคล้องกับคำเบิกความของราษฎร และการรังวัดออกโฉนดที่ดินก็ได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นองค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่าจำเลยข่มขืนใจหรือจูงใจให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่

ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติได้ว่า จำเลยเคยดำรงตำแหน่งสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการหลายสมัย เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึง ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตามลำดับ ต่อมาในปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ จำเลยได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งหลังนี้จำเลยได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลกรมที่ดินด้วย ส่วนการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในครั้งแรกนั้นจำเลยได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลกรมอื่นเช่น กรมแรงงาน กรมราชทัณฑ์ และการเคหะแห่งชาติ เป็นต้น จำเลยกับพวกได้กว้านซื้อที่ดินจากราษฎร ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ประมาณ ๑,๘๐๐ ไร่ การซื้อขายดังกล่าวแท้จะซื้อในนามของบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า จำเลยมีหุ้นและเป็นกรรมการในบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ต่อมาบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ซื้อที่ดินจากบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ในราคา ๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการชำระราคาที่ดินให้แก่กัน แต่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ตีราคาที่ดินเป็นหุ้นแทน โดยจำเลยให้บริษัท นอร์ทเทอรัน รีซอส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของจำเลยเป็นเจ้าของหุ้นดังกล่าว ดังนั้น บริษัท นอร์ทเทอรัน รีซอส จำกัด จึงเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ ๒๒ ของหุ้นทั้งหมดในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ย่อมเห็นได้อยู่ในตัวว่า แม้จำเลยไม่มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด แต่การที่จำเลยมีหุ้นอยู่ในบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ก็ดี

หรือบริษัทนอร์ทเทิร์น รีซอสจำกัดได้เข้าไปมีหุ้นในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กิติ จำกัด ก็ดี จำเลยก็ยอมมีส่วนได้เสียในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นี้ด้วย น่าเชื่อว่าเป็นมูลเหตุประการหนึ่งที่จำเลยได้กว้านซื้อที่ดินจากราชการในนามของบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด และขออนุญาตที่ดินในนามบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพราะจำเลยมีส่วนได้เสีย ดังนั้นเมื่อมีการดำเนินการขออนุญาตที่ดิน จำเลยก็ยอมเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินการดังกล่าว เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงอื่น ๆ ประกอบ ได้ความว่า จำเลยได้ว่าจ้างนายกิติชัย พิมพากรณ์ ซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และเกษียณไปแล้วมาทำงานกับจำเลย โดยนางอัมพร พิมพากรณ์ ภริยาของนายกิติชัยก็เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงนี้ ยังได้ความจากคำเบิกความของนายสุรพงษ์ ไชยนิติก์ ซึ่งเดิมรับราชการอยู่ที่ฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองแขม ต่อมา นายทวี ชูทรัพย์ อธิบดีกรมที่ดินในขณะนั้นได้ให้นายสุรพงษ์ไปช่วยราชการที่สำนักงานการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ช่วยเหลือจำเลยทำงานในหน้าที่ราชการ และงานส่วนตัว และเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้ไปดำเนินการเรื่องการจัดทะเบียนรับโอนที่ดินให้บริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ตลอดจนไปประสานเรื่องการขออนุญาตที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ปรากฏตามคำเบิกความของนายสุรพงษ์ประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมาย จ. ๑๔ นอกจากนี้ยังมีนายสุทัศน์ ธรรมรักคิด อดีตช่างรังวัดเป็นผู้ช่วยเหลือ

นายกิตติชัยนำชี้ปักหลักเขตและเป็นพยานในบันทึกถ้อยคำต่าง ๆ นายสุทัศน์ได้ทำการสำรวจที่ดินปักหลักหมุดเขตด้วยไม้ และจัดทำแผนที่ส่วนตัวเพื่อใช้ประกอบในการชี้มุมเขตตามหลักเขตที่ดินในวันที่มีการรังวัดออกโฉนดที่ดินด้วย ซึ่งเป็นการก้าวก้าวการทำงานและครอบงำการใช้ดุลพินิจรังวัดออกโฉนดที่ดินด้วย ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และปรากฏว่าก่อนทำการรังวัดนายกิตติชัยและนายสุทัศน์ได้ไปดูสภาพที่ดินที่จะรังวัด พบว่าพื้นดินที่ใส่ได้ติดทะเล มีลักษณะเป็นเลน ป่าแสม และป่าโกงกาง การรังวัดด้วยเครื่องมือของทางราชการที่มีอยู่ในขณะนั้นทำได้ยากและไม่สามารถจะรังวัดให้อยู่ในหลักเกณฑ์ความถูกต้องตามระเบียบของกรมที่ดินได้ นายสมพรพรหมพันธุ์ ขณะนั้นเป็นช่างรังวัด ๕ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จึงได้ชวนนายพรชัยซึ่งเคยทำงานอยู่ที่กรมประมง และมีความสามารถในการรังวัดที่ติดทะเลน้ำท่วมถึง ไปช่วยรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งให้นายพรชัยไปช่วยราชการเป็นประจำที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายพรชัยเบิกความประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๑๐๑ ว่า การรังวัดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นพื้นที่แปลงใหญ่และเป็นทีลุ่มน้ำท่วมถึง ต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและมีความละเอียดถูกต้องสูง นายพรชัยจึงได้หารือกับนายสมชัยแตงน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัด ต่อมานายกิตติชัยคนของจำเลยก็ได้พานายสมชัยและนายพรชัยไปพบจำเลย จำเลยให้นายพรชัยเป็นผู้คัดเลือกกล้องสำรวจและประมวลผลที่มีประสิทธิ

ภาพสูง ซึ่งในที่สุดได้ติดต่อซื้อจากบริษัทเอส. ดี. เอ็ม. จำกัด ซึ่งนายรัฐพงษ์ พงศ์ปฏิเมธ เป็นผู้จัดการได้มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๒๘ ว่า จำเลยได้ตกลงซื้อกล้องสำรวจและประมวลผลจำนวน ๒ เครื่องพร้อมด้วยอุปกรณ์ในราคาเครื่องละประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นายพรชัยยืนยันว่าเป็นผู้ไปรับกล้องสำรวจและประมวลผลพร้อมอุปกรณ์ดังกล่าวที่บ้านจำเลย โดยจำเลยเป็นผู้มอบกล้องสำรวจและประมวลผลพร้อมอุปกรณ์ดังกล่าวด้วยตนเองและพูดกับนายพรชัยว่าให้ทำงานให้เรียบร้อย ข้อเท็จจริงดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าจำเลยเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการให้เจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ดำเนินการออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ถ้าจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องก็ไม่มีเหตุผลใดที่ต้องจัดซื้อกล้องสำรวจและประมวลผลในราคารวมประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยเป็นผู้ตัดสินใจสั่งซื้อ นอกจากนี้นายสุรพงษ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตามจำเลยยังได้ไปพบนายสมชัย แดงน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัดที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยนายสุรพงษ์ นำเอกสารเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไปให้นายสมชัยดูพร้อมกับบอกว่า จำเลยซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยฝากให้ช่วยดูแล ต่อมานายสมชัยถูกจำเลยเรียกไปพบและถูกต่อว่าเรื่องการออกโฉนดที่ดินล่าช้า และถูกย้ายไปอยู่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การว่าเป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่เป็นการถูกกลั่นแกล้งและลดชั้น

ตามที่เบิกความต่อศาลประกอบบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและ
คณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมาย จ.๙๘ ยังได้รับความจากคำให้การของ
นายพรชัยซึ่งให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ยืนยันคำให้การซึ่งเคยได้ให้ไว้
ต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษว่า สำหรับการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘,
๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๖๕ เมื่อนำแผนที่ลงในระวางปรากฏว่าทับแนวเขตทะเลด้านทิศใต้
ในระวางที่เป็นเส้นทึบ ใต้เส้นทึบเขียนไว้ว่าเป็นที่ดินอ่อนชายทะเล นายพรชัยรายงาน
ข้อเท็จจริงเสนอไปตามขั้นตอนและแจ้งให้นายกิตติชัยกับนายสุทัศน์ว่า ไม่สามารถออก
โฉนดที่ดินได้เต็มจำนวนเนื้อที่ที่รังวัด ขอให้ตัดเส้นเขตทะเลออก นายกิตติชัยไม่สามารถ
ตัดสินใจได้ จึงให้นายพรชัยไปพบจำเลย ซึ่งจำเลยไม่ขัดข้องแต่อย่างใด และสั่งการให้
นายกิตติชัยและนายสุทัศน์ไปทำการรังวัดใหม่โดยตัดส่วนที่ทับเส้นเขตทะเลออก นายกิตติชัย
และนายสุทัศน์จึงนำหลักฐานที่ดินเดิมไปแบ่งแยก แล้วนำส่วนที่เหลือไปทำการรังวัดใหม่
ซึ่งในการรังวัดที่ดินออกโฉนดที่ดินดังกล่าวนั้นตามระเบียบและกฎหมายจะต้องมีเจ้าของ
ที่ดิน และเจ้าของที่ดินข้างเคียงระวางเขต ทั้งจะต้องมีเจ้าพนักงานปกครองตาม
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๕๗ ไประวางแนวเขตที่ดินที่เป็นที่
สาธารณประโยชน์ นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนิย ปลัดอำเภอบางบ่อในขณะนั้นให้การ
ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๐๖ ว่า หลังจากที่พยานได้รับมอบหมายจากนายอำเภอบางบ่อให้ไประวางแนว
เขตที่สาธารณประโยชน์แล้ว ประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือนช่วงรังวัดของสำนักงานที่ดิน

จังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้นำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินมา
ให้พยานลงลายมือชื่อ พยานตรวจดูเบื้องต้นแล้วเห็นว่าหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ
ขอออกโฉนดที่ดินดังกล่าวระบุว่าไม่มีถนนและคูคลองสาธารณะ และให้พยานรับรองว่า
ไม่เป็นที่สาธารณะประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งพยานอยู่ในพื้นที่มานานทราบว่าพื้นที่
ดังกล่าวเป็นที่ที่มีน้ำท่วมถึง บางแปลงมีคลองและถนนสาธารณะ ตลอดจนอาจจะมีการรื้อกล้า
ที่ดินสาธารณะประโยชน์หรือที่ดินของผู้อื่นเนื่องจากการขอออกโฉนดที่ดินแปลงใหญ่
พยานจึงทักท้วงด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่รังวัดที่เสนอเอกสารให้พยานลงชื่อรับรอง นอกจากนี้
นี้พยานได้ตรวจเอกสารที่เจ้าหน้าที่รังวัดนำมาให้ลงลายมือชื่อ ปรากฏว่าผู้เกี่ยวข้องได้ลง
ลายชื่อมาแล้วบางส่วน และเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ขีดเครื่องหมายด้วยดินสอให้พยานลง
ลายมือชื่อด้วย หลังจากพยานทักท้วงได้ประมาณ ๑ สัปดาห์ นายสมพร อัครเวม
น้องชายของจำเลยได้มาพูดกับพยานว่าให้ลงชื่อรับรอง โดยพูดกับพยาน ๔ ถึง ๕ ครั้ง
และรับรองว่าหากมีอะไรเกิดขึ้น จำเลยซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
จะดูแลให้ และพยานยังเคยเห็นจำเลยไปพบกับนายจำเนียร ปานพุ่มชื่น ซึ่งเป็นนายอำเภอ
บางบ่อในขณะนั้นหลายครั้ง นายจำเนียรเคยบอกพยานว่าช่วยอำนวยความสะดวกในการ
ขอออกโฉนดที่ดินให้แก่กลุ่มนายวัฒนาด้วย พยานเห็นว่าขณะเกิดเหตุจำเลยเป็นรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับตัวพยานเองเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย ถ้าไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชากลัวว่าจะให้คุณให้โทษแก่การปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึง
ได้ลงลายมือชื่อรับรองในเอกสารการขอออกโฉนดที่ดินทุกแปลงดังกล่าวข้างต้นตามที่

เจ้าหน้าที่รังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นำเอกสารมาให้ลงชื่อ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของนายเกรียงศักดิ์ แม่ได้กระทำไปเพราะเกิดจากการเกรงกลัว อิทธิพลของจำเลย แต่ก็เป็นกรกระทำที่ไม่ถูกต้องด้วยระเบียบและกฎหมาย นายเกรียง ศักดิ์ยังไม่ได้ให้การไว้อีกด้วยว่าเคยออกตรวจราชการในท้องที่ตำบลคลองด่านระหว่างปี ๒๕๒๙ ถึง ๒๕๓๐ พบว่ามีคลองสาธารณะ เท่าที่จำได้คือคลองนางหงษ์ คลองตรง และ คลองดอน เป็นต้น ซึ่งคำให้การดังกล่าวเป็นคำให้การที่เป็นผลร้ายต่อตัวพยานเองที่ยอม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นคำให้การที่รับฟังได้ นายวงษ์ ชาญสมร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่านซึ่งถูกอ้างว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอบางบ่อให้ออก ไประวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในการขออนุญาตที่ดิน ได้ให้การต่อพนักงาน สอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๐ ว่า พยานได้ร่วมลงชื่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องมีนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย และนายณรงค์ ยอดศิริจินดา ในใบรายการรังวัดที่ช่างรังวัดได้จัดทำขึ้นเกือบจะทั้งหมด เพราะมี นายสมบัติ เล่าประเสริฐ ซึ่งเป็นสารวัตรกำนันตำบลคลองด่านในขณะนั้นและเป็นคน ของจำเลยมาขอร้องให้ลงชื่อหลายครั้งหลายหน โดยที่พยานไม่ได้เคยออกไปตรวจสอบ ระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์หรือชี้แนวเขตที่ดินซึ่งมีการขออนุญาตที่ดินนั้นแต่ อย่างใด ที่พยานยอมลงชื่อไปนั้นเนื่องจากพยานมีความเกรงใจจำเลยเห็นว่ามี นายเกรียงศักดิ์ปลัดอำเภอบางบ่อและนายณรงค์กำนันตำบลคลองด่านได้ลงลายมือชื่อ ในเอกสารดังกล่าวแล้ว พยานปากนี้ยังได้ให้การยืนยันว่า จำเลยได้เข้ามาซื้อที่ดินใน

หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ โดยจำเลยดำเนินการติดต่อซื้อที่ดินด้วยตนเอง
ในบางครั้ง แต่ทำสัญญาในนามบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด เป็นผู้ซื้อที่ดิน หาก
เจ้าของที่ดินรายใดไม่ยินยอมคนของจำเลยจะนำหลักไม้ไปปักให้รูล้ำเข้าไปในที่ดินของ
ผู้นั้น ที่พยานทราบเพราะพยานได้รับการร้องเรียนจากราษฎร เท่าที่จำได้มีนายสมพงษ์
เชยชม รวมอยู่ด้วย คำให้การของนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย และนายวงษ์ ชาญสมร
ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการออกโฉนดที่ดินไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายสอดคล้องกับที่
นายพรชัยได้ให้การว่า หลังจากได้รับกล้องสำรวจและประมวลผลประมาณ ๑ สัปดาห์
มีนายสุทัศน์ ไม่ทราบนามสกุล มีชื่อเล่นว่าขาวกับนายกิติชัยมาพบพยานที่สำนักงานที่ดิน
จังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี พร้อมนำแผนที่ต้นร่างของบริเวณที่ขอออกโฉนด
ที่ดิน เป็นแผนที่ขนาดกว้างยาวประมาณ ๑ เมตร ซึ่งแผนที่ดังกล่าวได้มีการรังวัดและ
คำนวณไว้แล้ว พยานทราบภายหลังว่าแผนที่ดังกล่าวนายสุทัศน์ได้รังวัดไว้ก่อนแล้ว
โดยใช้กล้องและโซ่ลาก นายกิติชัยได้บอกให้พยานทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยใช้
แผนที่นายกิติชัยนำมาให้เป็นหลัก และบอกว่าได้ปักหลักเขตของกรมที่ดินไว้แล้ว หลังจาก
นั้นประมาณ ๒ หรือ ๓ วัน นายกิติชัยและนายสุทัศน์ได้นำพยานไปดูพื้นที่ที่จะทำการ
รังวัด ซึ่งตามระเบียบแล้วจะต้องตรวจจากเอกสารสิทธิเดิมที่สำนักงานที่ดินจังหวัด
สมุทรปราการ สาขาบางพลีก่อน หากมีหลายสิบบับจะต้องมีพื้นที่เชื่อมโยงติดต่อกัน
แล้วให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงนำชี้แนวเขตร่วมกับเจ้าของที่ดิน แต่การรังวัดขอออกโฉนดที่ดิน
รายบริษัท ปาล์มมีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด พยานไม่ได้ไปตรวจดูจากเอกสารสิทธิเดิม

เพียงแต่รังวัดตามแผนที่ที่นายกิติชัยนำมามอบให้เท่านั้น และพยานได้ให้เหตุผลว่าที่ต้องทำตามเนื่องจากทราบว่าเป็นความประสงค์ของจำเลย และหลังจากที่พยานไปช่วยราชการอยู่ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้ประมาณ ๔ เดือน จำเลยได้ไปประชุมเจ้าหน้าที่ที่ดินเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินรายบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีผู้เข้าร่วมประชุมคือ นายไพศาล กาญจนประพันธ์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมชัย แต่งน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุสุวรรณรัตน์ ช่างรังวัด ๕ และมีเจ้าหน้าที่อื่นอีกหลายคนซึ่งพยานจำไม่ได้ว่าเป็นผู้ใดบ้าง โดยประชุมที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จำเลยได้พูดตำหนินายสมชัย แต่งน้อย ต่อหน้าที่ประชุมว่า ที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีปัญหาอะไรจึงออกโฉนดที่ดินให้ไม่ได้ พร้อมกับเร่งรัดให้ทำการออกโฉนดที่ดินโดยเร็ว การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการบังคับหรือเป็นการจูงใจอยู่ในตัว โดยประสงค์ให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่จำเลยจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องโดยการถือหุ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อฟังข้อเท็จจริงได้ตามที่นายพรชัยได้มาเบิกความต่อศาลและยืนยันคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษและต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๑ ว่าพยานเป็นผู้รับกลังสำรวจและประมวลผลที่นำไปใช้ในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจากตัวจำเลยเอง และการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔,๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ผิดระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยมีที่ดินรุกล้ำเข้ามาไปทะเลประมาณ ๑๐ เส้น หรือประมาณ ๔๐๐ เมตร และได้ให้การว่า เมื่อ

ปี ๒๕๓๔ จำเลยได้มาที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี พร้อมกับคนสนิทของจำเลย และเรียกเจ้าพนักงานที่ดินในขณะนั้น นายบุญเชิด คิดเห็น นายสมชัย และตัวพยานไปพบที่ห้องรับแขกของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จำเลยได้พูดต่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนว่า ที่ดินที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นคำขออนุญาตออกโฉนดที่ดินไว้ทำไมออกล่าช้า ขอให้ออกโฉนดที่ดินให้มีเนื้อที่เท่าตามหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ที่มีอยู่ แม้ที่ดินดังกล่าวจะลงไปอยู่ในทะเลก็ตาม ทั้งต่อมาจำเลยยังพูดกับนายสมชัยว่า ถึงไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้วก็มีเพื่อนเป็นรัฐมนตรีอยู่มาก ให้เร่งรัดการออกโฉนดที่ดินด้วย เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ กรมที่ดินได้มีคำสั่งย้ายนายสมชัยไปรับราชการในตำแหน่งช่างรังวัด ๖ ที่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การว่าเป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่เหมือนกับเป็นการลดชั้นและถูกกลั่นแกล้ง นอกจากนี้ นายไพศาล กาญจนประพันธ์ เบิกความต่อศาลปกครองชั้นต้นที่คำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ๙๖ ว่า จำเลยเคยเรียกพยานขณะดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ไปพบที่บ้านจำเลย พยานกับภริยาไปที่บ้านจำเลย จำเลยได้บอกกับพยานว่าขอให้รีบออกโฉนดที่ดินให้เพราะต้องการจะใช้โฉนดที่ดิน ต่อมาเมื่อจำเลยไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้ผลึกประตูห้องทำงานของพยานเข้าไปพร้อมกับพูดว่า “คุณไพศาลคุณพูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ผมเป็นรัฐมนตรี จะให้

คุณดังก็ได้ ให้คุณดับก็ได้” และจำเลยเคยเดินทางไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้เรียกพยาน นายสมชัย และนายพรชัยไปเพื่อเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ และออกตามจำนวนเนื้อที่ตามหลักฐานที่ยื่นขอออกโฉนดที่ดิน แม้สภาพความเป็นจริงจะเป็นทะเลก็ตาม ภายหลังจากที่พยานได้ลงนามออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดเลขที่ ๑๓๘๑๗ ไปแล้ว พยานไม่กล้าที่จะลงนามออกโฉนดที่ดินที่เหลืออีก ๓ แปลง เพราะเคยไปตรวจสอบพื้นที่จริงด้วยตัวเอง ปรากฏว่าเมื่อน้ำทะเลขึ้นได้ท่วมเลยหลักเขตเข้ามา ในที่ดินขอออกโฉนดที่ดินประมาณ ๑๐ เส้น หรือประมาณ ๔๐๐ เมตร พยานได้ขอให้ นายกิติชัยกันที่ดินดังกล่าวออก แต่นายกิติชัยไม่ยอม อ้างว่ากรมเจ้าท่าได้รับรองแนวเขตทะเลแล้ว ต่อมาพยานได้ไปพบนางเซอร์รี สี่อสิน ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินในขณะนั้น และเล่าเรื่องให้ฟัง นางเซอร์รีได้เดินทางไปตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และได้บันทึกตรวจสั่งงานในสมุดตรวจราชการโดยให้ส่งเรื่องการขอออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน พยานได้สำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวรายงานกรมที่ดินและได้ส่งเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตามที่นางเซอร์รีผู้ตรวจราชการกรมที่ดินสั่งการ ซึ่งต่อมาปรากฏว่า สมุดตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และสำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวที่รายงานไปยังกรมที่ดินสูญหายไป และต่อมาพยานก็ถูกย้ายไปเป็น เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นเหตุให้ครอบครัวต้องเดือดร้อนเพราะพยานมี ภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร เมื่อพยานไปพบกับนายผัน จันทรปาน อธิบดีกรมที่ดิน

ในขณะนั้นเพื่อชี้แจงเหตุที่ไม่ยอมลงนามในโฉนดที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าว นายผันบอกกับพยานว่าไม่ต้องชี้แจงเพราะทราบสาเหตุและเข้าใจเรื่องนี้ดีแล้ว พยานได้ถามนายผันถึงสาเหตุที่ถูกย้ายไปจังหวัดปัตตานี นายผันตอบว่า พยานย้ายไปก็ดีแล้ว หากยังอยู่ที่เดิมเกรงว่าจะได้รับอันตราย แม้นายไพศาลจะเบิกความต่อศาลว่า หมายถึงอันตรายเกิดจากการเดินทางไปทำงานที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี เพราะรถติดมาก ก็เป็นคำเบิกความที่ไม่สมเหตุผล เพราะกรณีรถติดมากเป็นเรื่องปกติของเมืองใหญ่ ซึ่งไม่น่ารุนแรงเป็นอันตรายต่อชีวิตถึงกับต้องย้ายไปจังหวัดปัตตานี เชื่อว่าเป็นการเบิกความบายเบี่ยงเพื่อช่วยเหลือจำเลย เมื่อนายสมมาตร ดลมินทร์ ได้ย้ายไปรับราชการเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ต่อจากนายไพศาล จำเลยได้ทวงกลองสำรวจและประมวลผลคืนจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยไม่พอใจที่ไม่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้แก่นายเสนาะ เทียนทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้นซึ่งกำกับดูแลกรมที่ดิน ต่อมานายเสนาะ ได้บอกนายสมมาตรว่าได้ฝากฝังนายสมมาตรกับจำเลยแล้ว ให้จำเลยช่วยดูแลเพราะนายสมมาตรเป็นน้อง และในช่วงกลางปี ๒๕๓๖ ขณะนั้นจำเลยพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว จำเลยเป็นประธานคณะกรรมการบริหารงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร จำเลยได้เรียกนายอนันต์ อนันตกุล ปลัดกระทรวงมหาดไทย และนายผันไปพบที่โรงแรมปรีนเซส แขวงหลานหลวง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย นายอนันต์

ได้เรียกนายสมมาตรไปพบและได้สอบถามสาเหตุที่ยังไม่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลง นายสมมาตรก็ได้ชี้แจงให้จำเลยเข้าใจต่อหน้านายอนันต์และนายผันว่า ที่ดินที่ยื่นขอออกโฉนดที่ดินนั้นมีบางส่วนน้ำทะเลท่วมถึง จึงไม่สามารถออกโฉนดที่ดินล้ำเข้าไปในทะเลได้ ซึ่งในครั้งนั้นจำเลยก็เข้าใจยอมให้ตัดส่วนที่รุกล้ำเข้าไปในทะเลออกได้ พฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าแม้จำเลยพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยไปแล้วก็ตาม จำเลยก็ยังคงติดตามเรื่องการออกโฉนดที่ดินนี้อยู่อย่างไม่ลดละ หลังจากที่นายสมมาตรได้ลงนามออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงดังกล่าว นายสมมาตร นายคมชิตและนายพรชัยได้รับการประสานจากนายกิติชัยให้นำโฉนดที่ดินทั้ง ๓ ฉบับไปมอบให้แก่จำเลยที่บ้านโดยได้พบกับจำเลย จำเลยได้มอบพระเครื่องผิงสุพรรณเลี่ยมทองคำให้แก่บุคคลดังกล่าวคนละ ๑ องค์ ซึ่งในระหว่างสอบสวนนายพรชัยได้นำพระเครื่องดังกล่าวมอบให้แก่พนักงานสอบสวนส่งมอบให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นของกลางตามวัตถุพยานหมาย ว.จ.๒ และยังปรากฏตามคำเบิกความและคำให้การของนายสมมาตรที่ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๗ แม้ต่อมานายสมมาตรจะอ้างว่าไม่ได้นำโฉนดที่ดินไปมอบให้จำเลยที่บ้าน และไม่เคยรับพระเครื่องจากจำเลยก็ตาม ก็เป็นคำให้การเมื่อนายสมมาตรถูกแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว น่าเชื่อว่าเป็นคำให้การเพื่อให้ตนพ้นข้อกล่าวหา ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การเดิมซึ่งได้ให้การฐานะเป็นพยาน จึงมีน้ำหนักน้อย เชื่อว่าที่พยานให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน

ป.ป.ช. ในฐานะพยานซึ่งเป็นการให้การก่อนหน้านั้นเป็นคำให้การที่ตรงต่อความเป็นจริง และตรงกับคำเบิกความของนายพรชัย ดิสกุล ซึ่งต่อมาภายหลังได้นำวัตถุพยานพระเครื่อง ไปมอบให้แก่พนักงานสอบสวนเป็นของกลาง ประกอบกับจำเลยนำสืบโดยเบิกความต่อ ศาลว่า จำเลยมอบพระเครื่องแก่ข้าราชการที่ไปพบในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ เป็นพระเครื่อง ที่มีราคาไม่มาก เจือสมกับพยานหลักฐานที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นด้วย นอกจากนี้ยังมี พันเอกชินรัชต์ รัตนจิตเกษม ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุม มลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมที่ดิน ของวุฒิสภาในโครงการจัดการน้ำเสียเขต ควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และต่อมาพันเอกชินรัชต์ได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวให้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ เพื่อรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพยานเบิกความต่อศาลให้การไว้ต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๕๗ พร้อมกับส่งรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุม มลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดิน ของวุฒิสภาประกอบคำเบิกความ โดยพยาน ปากนี้ได้ยืนยันว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ไม่ชอบ รายละเอียดปรากฏอยู่ในหน้า ๓๓ ถึง ๓๘ ของรายงานดังกล่าว และตามเอกสารหมาย พ. ๑ ซึ่งพันเอกชินรัชต์ได้ส่งประกอบคำเบิกความนั้นแสดงให้เห็นว่า กลุ่มจัดหาที่ดิน

ประกอบด้วยบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด บริษัท ปาล์มบีช กอล์ฟ จำกัด บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท นอร์ทเทอร์น รีซอส จำกัด บริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด และบริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด บริษัทเหล่านี้มีความสัมพันธ์ โยงใยกับกลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียอันได้แก่ บริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด บริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด บริษัท สีแสงการโยธา จำกัด บริษัท กรุงธนเอ็นจิเนียริง จำกัด และบริษัท เกตเวย์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด การดำเนินการร่วมกันของบริษัทกลุ่มดำเนินการก่อสร้างโดยร่วมกันถือหุ้นบริษัท โอ พี ซี โอ จำกัด กลุ่มบริษัทจัดหาที่ดินกับกลุ่มบริษัทดำเนินการก่อสร้างเชื่อมโยงกันโดยกลุ่มของ นายรอยอิศราพรถือหุ้นทั้งสองกลุ่มและเป็นกรรมการบริหารกลุ่มบริษัทจัดหาที่ดินหลาย บริษัท ทั้งผู้ถือหุ้นกลุ่มบริษัทดำเนินการก่อสร้างถือหุ้นบริษัทจัดหาที่ดินด้วย การถือหุ้น ไขว้กันของบุคคลและบริษัทสองกลุ่มดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กลุ่มบริษัทดำเนินการจัดหา ที่ดินกับกลุ่มบริษัทดำเนินการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียดำเนินการเป็นการหากำไร ร่วมกันโดยบุคคลและบริษัทผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งในเรื่องนี้ นางสาว ทวีวัฒนา มณีโชติ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๖ว. กรมสรรพากร ผู้ตรวจสอบภาษีของ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เบิกความยืนยันทำนองเดียวกับนายสมชาย คุรุจิตโกศล ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ปรากฏตาม เอกสารประกอบคำเบิกความ จ.๑๓๘ รวม ๖๔ แผ่น และเอกสารประกอบคำเบิกความ

ที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมาย จ.๔๘ และ จ.๕๓ ตามลำดับ โดยมีเอกสารประกอบการตรวจบัญชีงบการเงินและงบดุล ตลอดจนรายงานการสอบบัญชีเอกสารหมาย จ.๑๒๕ ถึง จ.๑๓๖ ประมาณ ๔๐๐ แผ่น ประกอบคำเบิกความยืนยันว่า บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด และบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ด้วย นอกจากนั้นพันเอกชินรัชต์ได้เบิกความประกอบเอกสารหมาย พ.๑ เข้าใจได้ว่า บริษัทคลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นเพียงตัวแทนที่ถูกบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เชดให้เข้าทำสัญญาขายที่ดินทั้ง ๕ โฉนดดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมมลพิษ โดยต่อมาบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นคู่สัญญากับกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี ขายที่ดินให้กรมควบคุมมลพิษตามสัญญาจ้างเหมาเบ็ดเสร็จ (Turnkey) นอกจากนั้นยังได้ความจากคำเบิกความของ นายณรงค์ กลมกล่อม ประกอบกับที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๓๒ ว่าในช่วงเวลาที่มีการขออนุญาตใช้พื้นที่ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ขณะนั้นพยานดำรงตำแหน่งประธานสภาภิบาลตำบลคลองด่าน ซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่ชั้นสาม ภายในที่ว่าการอำเภอบางบ่อ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่านก็มีที่ทำการอยู่ชั้นสองในอาคารเดียวกัน โดยที่โครงการดังกล่าวไม่อยู่ในเขตของสภาภิบาลที่พยานรับ

ผิดชอบ แต่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ซึ่งมีนายณรงค์ ยอดศิริจินดา เป็นประธานองค์การบริหารส่วนตำบล ขณะนั้นเวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา พยานเดินผ่านหน้าห้องนายณรงค์ ยอดศิริจินดา นายณรงค์ ยอดศิริจินดา ได้เรียกพยาน เข้าไปคุยในห้องทำงาน ขณะที่คุยอยู่นั้นก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น นายณรงค์ ยอดศิริจินดา รับโทรศัพท์ พยานได้ยินเป็นการพูดโต้ตอบ โดยนายณรงค์พูดว่า “ครับ ๆ เดี๋ยวจะ ดำเนินการให้” นายณรงค์พูดคุยอยู่ประมาณ ๕ นาที หลังจากนั้นก็วางหูโทรศัพท์และ ได้มาพูดกับพยานว่า จำเลยโทรศัพท์มาเร่งรัดให้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการอนุญาต ให้ใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งนายณรงค์ได้พูดต่อไปว่า “ปวดหัวในเรื่องนี้อะไร ๆ กูก็ไม่ได้” พยานถามนายณรงค์ว่า จะทำอะไร ซึ่งหมายถึงนายณรงค์จะทำอย่างไรในเรื่องที่จำเลยสั่งการมานั้น นายณรงค์ บอกว่า “กูต้องทำให้เขาอยู่แล้ว” โดยไม่บอกรายละเอียดให้ทราบว่าจะทำอะไร พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าจำเลยยังคงติดตามและเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มา โดยตลอด เริ่มตั้งแต่การรวบรวมซื้อที่ดินจากราษฎรจนกระทั่งมีการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และเมื่อพิจารณาจากคำให้การของ นายประทีป กীরติเรขา ซึ่งในขณะที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ในระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับ มอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้กำกับดูแลกรมที่ดิน ซึ่งน่าจะเป็น

ช่วงเวลาเดียวกันกับที่จำเลยได้โทรศัพท์พูดคุยกับนายณรงค์ ยอดศิริจินดา เพื่อขออนุมัติ
ใช้ที่ดินก่อสร้างอาคารโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวข้างต้น ซึ่งแม้โจทก์จะไม่ได้ฟ้องให้
จำเลยรับผิดชอบในการกระทำระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ ก็ตาม แต่พฤติการณ์ดังกล่าว
สามารถนำมาพิจารณาประกอบกับการกระทำของจำเลยในส่วนอื่น ๆ ที่ได้กระทำก่อนหน้า
นั้นได้ พฤติการณ์ทั้งหมดองค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า จำเลยได้ใช้อำนาจ
ข่มขืนใจหรือจู่ใจเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัด
สมุทรปราการ สาขาบางพลี ออกโฉนดที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยในนามของบริษัท ปาล์มบีช
ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยมีชอบ

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การที่จำเลยใช้อำนาจข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อ
ให้เจ้าพนักงานของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และเจ้าพนักงานฝ่าย
ปกครองออกโฉนดที่ดินพิพาทให้โดยมีชอบนั้น เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งอันจะเป็น
ความผิดตามมาตรา ๑๔๘ หรือไม่ โดยจำเลยต่อสู้ว่าระหว่างปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๔
จำเลยมิได้รับมอบหมายให้มีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติ
ราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมที่ดินนั้น เห็นว่า แม้ขณะเกิดเหตุจำเลยจะมิได้รับมอบหมาย
ให้ดูแลกรมที่ดินก็ตาม แต่อำนาจของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย มิได้จำกัด
แต่เฉพาะงานที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น จำเลยยังมีอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับขณะนั้น และมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินตามประกาศ

คณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ รวมถึงจำเลยมีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อเสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการงานของกรมหรือกระทรวงอื่นใด ทั้งที่อยู่ในและนอกการกำกับดูแลของจำเลยได้ สอดคล้องคำเบิกความของนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายวิษณุ เครืองาม ซึ่งนอกจากจะเคยดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี แล้วยังเคยเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ถึง ๒๕๔๕ ว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการมีอำนาจแสดงความคิดเห็นและลงมติในการแต่งตั้งปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๑๑ และอธิบดีกรมซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๑๐ ในของทุกกระทรวง ทบวง กรม และมีอำนาจที่จะแสดงความคิดเห็นต่อการแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าว มีข้อเสนอแนะเฉพาะกระทรวง ทบวง กรมที่รัฐมนตรีช่วยว่าการสังกัดอยู่เท่านั้น ทั้งนายบัญญัติ จันทน์เสนะ นอกจากเคยดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีแล้ว ยังเคยเป็นอธิบดีกรมที่ดินก็ได้เบิกความทำนองเดียวกัน และยังเห็นว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการที่อยู่ในกระทรวง ทบวง กรมของตน นอกจากนี้นายศิริ เลิศธรรมเทวี ผู้อำนวยการสำนักงานนิติธรรม สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ๑๒ และเบิกความต่อศาลว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการมีอำนาจหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรี สามารถให้คำปรึกษา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการของกรมหรือกระทรวงอื่นที่ตนไม่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ นายธีรศักดิ์

ลี้มประสิทธิศักดิ์ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดินได้เบิกความต่อศาลและให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ๑๓ ว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ว่าจะเป็นผู้กำกับดูแลกรมที่ดินหรือไม่ก็ตาม สามารถมีบทบาทในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการกรมที่ดิน รวมถึงมีส่วนให้คุณให้โทษข้าราชการในกระทรวงนั้น หรือต่างกรมต่างกระทรวง เพราะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการระดับ ๑๐ ขึ้นไป จากคำเบิกความและคำให้การของพยานต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นจึงเห็นได้ว่าจำเลยมีอำนาจบังคับบัญชาให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งมีหน้าที่ระวางแนวเขตที่สาธารณะในการออกโฉนดที่ดินตามฟ้อง ดังนั้นองค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ที่จำเลยต่อสู้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้รับมอบหมายให้ดูแลกรมที่ดิน การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๘ นั้นฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยให้การและพยายามเบิกความให้ศาลเห็นว่า การที่จำเลยถูกดำเนินคดีมีสาเหตุมาจากทางการเมือง โดยถูกพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นหัวหน้าพรรคไทยรักไทย กลั่นแกล้งทางการเมือง เพราะพรรคการเมืองของจำเลยไม่ยอมเข้าร่วมเป็นพรรคเดียวกันกับพรรคไทยรักไทย แม้อาจจะมูลความจริงอยู่บ้างก็ตาม แต่เหตุดังกล่าวเกิดจากการที่จำเลยมีจุดอ่อนให้การเมืองเข้ามาสอดแทรกได้ ที่จำเลยต่อสู้อีกประการหนึ่งว่า พนักงานสอบสวนหรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ได้

สอบสวนพยานต่าง ๆ ก่อนมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า การรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าต้องกระทำภายหลังจากได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยแล้ว ทั้งเมื่อมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยก็ได้เปิดโอกาสให้แก้จำเลยแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ปรากฏตามคำให้การของจำเลยเอกสารหมายเลข จ.๙๕ รวม ๘๘๗ แผ่น ข้อต่อสู้ของจำเลยจึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว องค์คณะผู้พิพากษามีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔ ว่า ไม่ปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบ มาตรา ๘๔ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก ดังนั้น ที่จำเลยขอให้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายว่า ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ จึงไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ส่วนพระเครื่องผงสุพรรณเหล็กมทองคำ ๑ องค์ของกลาง องค์คณะผู้พิพากษามีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔ ว่าเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิด

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๑๐ ปี ริบพระเครื่องผงสุพรรณเหล็กมทองคำจำนวน ๑ องค์ ของกลาง ส่วนที่โจทก์ขอให้ปรับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อกับโทษของจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๔๕๐๒/๒๕๔๙ ของศาลอาญานั้น เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่า ศาลได้มีคำพิพากษาคดีดังกล่าว คำขอส่วนนี้จึงให้ยกเสีย./

(อม.๔๒)

- ๘๙ -

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์)

(นายทองหล่อ โฉมงาม)

(นายประพันธ์ ทรัพย์แสง)

(นายสุวัฒน์ วรรณะหทัย)

(นายพิชิต คำแฝง)

(นายสมศักดิ์ เนตรมัย)

(นายธีรวัฒน์ ภัทรานวัช)

(นายมงคล ทับเที่ยง)

(นายจรัส พวงมณี)